

ନିହମିଯୁକ୍ତର ପୁସ୍ତକ

ନିହମିଯୁକ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା

୧ ଏଗୁଡ଼କ ନିହମିଯୁକ୍ତର ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ନିହମିଯୁ ଥିଲେ ହଖଳିଯୁକ୍ତ ପୁତ୍ର । ବିଶ୍ଵତତମ ବର୍ଷର କିଶ୍ଲେବ ମାସରେ ମୁଁ ଶୁଣନର ରଜଧାନୀରେ ଥିଲି । ୨ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଶୁଣନରେ ଥିଲି, ମୋର ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନଶେ ତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲି, ହନାନ ଓ ଯିହୁଦାରୁ କେତେ ନଶ ଲୋକ ଆସିଥିଲେ । ତହୁଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନ୍ଦୁରୁ ଫେର ଆସିଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ଯିହୁଦାଯୁମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଓ ଯିରୁଗାଲମ ବିଷୟରେ ପରିଚିଲି ।

୩ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଯେଉଁମାନେ ବିନ୍ଦୁରୁ ଫେର ଆସିଥିଲେ ସେହି ପ୍ରଦେଶସ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକେ ମହା ଦୁଃଖ ଓ ଅପମାନରେ ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ଯିରୁଗାଲମର ପ୍ରାଚୀର ଭାଙ୍ଗି ଅଛି ଏବଂ ଏହାର ଫାଟକରୁ ପୋଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି ।”

୪ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିଲି, ମୁଁ ଦୁଃଖିତ ହେଲି । ମୁଁ ବସି କୁଦନ କଲି । ମୁଁ ଉପବାସରେ ସ୍ଵରସ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବହୁ ଦିନ ଧର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି । ତାପରେ ମୁଁ ଏହିପର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି:

ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ସ୍ଵର୍ଗର ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମେ ମହାନ ଓ ଶକ୍ତିଶାଲୀ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟ । ଯେଉଁମାନେ ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଓ ତୁମର ଆଜ୍ଞା ସବୁ ପାଳନ କରନ୍ତି, ତୁମେ ତୁମର ତୁଳି ରକ୍ଷା କର ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ତୁହା ।

‘ତୁମର କଣ୍ଠ ଶୁଣୁ ଏବଂ ତୁମର ଆଜି ଖୋଲ ଏବଂ ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରତି ଧାନ ଦିଅ । ଯାହା ମୁଁ ଦିନ ଓ ରାତି ତୁମକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାନ୍ତି । ମୁଁ ତୁମ ଦାସ ଜଗାଯେଲୀଯୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାନ୍ତି । ତୁମ ଦିବୁଦ୍ଧରେ କରିଥିବା ପାପ ଆମେ ସ୍ମୃତିର କରିଛୁ । ଉତ୍ତର୍ଯ୍ୟ ମୁଁ ଓ ମୋର ପରିବାର ପାପ କରିଛୁ । ୫ଆମେ ଜଗାଯେଲୀଯୁମାନେ ତୁମ ଦିବୁଦ୍ଧରେ ଅତିଶ୍ୟ ଭାବରେ ପାପ କରୁଥାନ୍ତି । ଆମେମାନେ ତୁମର ଆଜ୍ଞା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଓ ବିର୍ଗର ପାଳନ କରୁନାହୁଁ, ତୁମର ଦାସ ମୋଶାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମକୁ ଦେଇଥିଲି ।

୬ତୁମେ ଯାହା ସବୁ କହିଛ ତାହା ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମକୁ ପଗରୁଛି, ତୁମେ ଆଦେଶ କରିଛ ଏବଂ ତୁମର ଦାସ ମୋଶାଙ୍କ କହିଥିଲି, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ପାପ କର ଆମେ ତୁମାନଙ୍କୁ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନିନ୍ଦି କରିବା । ୭କିନ୍ତୁ ଯଦି

ତୁମେମାନେ ଆମ ପାଖକୁ ଫେର ଆସିବ ଓ ଆମେ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକରି ଓ ଅଭ୍ୟାସ କରି ବାସ କରିବ, ତେବେ ଯଦିଓ ତୁମେମାନେ ଆକାଶର ପ୍ରାନ୍ତ ସୀମାରେ ନିର୍ବାସିତ ଥିଲେ ହେଁ, ଆମେ ସେଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଓ ଆମେ ଆପଣା ନାମ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ମନୋନୀତ କରିଥିଲୁ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶିବା ।”

୧୦ମାନେ ତୁମର ଦାସ ଓ ତୁମର ଲୋକ ତୁମେ ଏମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ମହା ପରକୁମ ଓ ଆପଣାର ବଳବାନ ହସ୍ତଦୟା ମୁକ୍ତ କରୁଥାନ୍ତି । ୧୧ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ବିନ୍ଦୁ କରୁଥାନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ନାମକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାରେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ତୁମ ଦାସର ଓ ସମସ୍ତ ଦାସମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରତି ଟିକେ କଣ୍ଠପାତା କର । ଆଉ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାନ୍ତି ଆଜି ଆପଣା ଦାସକୁ ସଫଳ କରିବା । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହାକୁ ଦୟାପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ଦିଅ । ଏ ସମୟରେ, ମୁଁ ରାଜାଙ୍କର ପାନପାତ୍ରବାହକ ଥିଲି ।

ରାଜା ନିହମିଯୁକ୍ତ ଯିରୁଗାଲମକୁ ପଠାଇଥିଲେ

୨ ଅର୍ତ୍ତଶ୍ଵର ରାଜାଙ୍କର ଅଧିକାରର ଦିଗ୍ନତମ ବର୍ଷରେ* ନିରାଜ ମାସରେ ଏହିପର ଘଟିଥିଲା । ଯେ ରାଜାଙ୍କ ସମୁଖରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଥିବାବେଳେ ମୁଁ ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନେଇ ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଲି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଦୂଷିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ୨୫ଥରେ ରାଜା ମୋତେ ପରିବଳେ, “ତୁମେ କ'ଣ ପୀତିତ? ତୁମେ କାହିଁକି ଦୁଃଖିତ ନଶା ପଡ଼ୁଛ? ମୁଁ ଭାବୁଛ ତୁମର ଦୃଦ୍ୟ ଦୁଃଖପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି ।”

ଏହାପରେ ମୁଁ ଭୟ କଲି । ୩୨ଦିନ ମୁଁ ଭୟ କଲି, ତଥାପି ମୁଁ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲି, “ମହାରାଜ ଚିରଜୀବୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ଯେଉଁ ନଗର, ମୋର ପୂର୍ବପୂରୁଷଗଣର କବର ସ୍ଥାନ ତାହା ଯେତେବେଳେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି ଓ ଉତ୍ସର୍ଗ ଦ୍ୱାରା ସବୁ ଦର୍ଶନ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି ସେତେବେଳେ କାହିଁକି ମୋର ମୁଖ ଦୂଷିତ ହେବ ନାହିଁ ।”

୪୬ହାପରେ ରାଜା ମୋତେ କହିଲେ, “ମୋ ନିକଟରୁ କ'ଣ ସାହାଯ୍ୟ ତୁମେ ରୁହୁଁ ।”

୫୬ହାପରେ ମୁଁ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପୁର୍ବପୂରୁଷ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି । ୬୫ହାପରେ ମୁଁ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିକରିତ ହେଲି, “ଯଦି ମହାରାଜଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ହୁଏ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଯେବେ ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଥାଏ, ତେବେ ଯିହୁଦା ଦେଶକୁ ମୋର ପିତ୍ର ଲୋକଙ୍କ କବର ନଗରକୁ ମୋତେ

ପଠାଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ। ମୁଁ ସେଠାକୁ ଯିବାକୁ ରୁହେଁ। ଏବଂ ସେଠାରେ ମୁଁ ନଗର ପୁନର୍ବାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ରୁହେଁ”।

“ଶାଶୀ ମଧ୍ୟ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ବସିଥିଲେ । ରାଜା ଏବଂ ଶାଶୀ ମୋତେ ପରୁଗଲେ, “ଭୁମିର ଯାତ୍ରା କେତେ ଦିନ ଲାଗିବି? ଭୁମେ ଏଠାକୁ କେବେ ଫେରିବି?”

ରାଜା ମୋତେ ପଠାଇବା ପାଇଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାର ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଦେଲି । 7ମୁଁ ମଧ୍ୟ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲି, “ଯଦି ମହାରାଜଙ୍କର ସନ୍ତୋଷ ହୁଏ, ତେବେ ନ ନବୀ ସେପାରସ୍ତ ଦେଶାଧିକାରୀଙ୍କରେ ଯେପରି ଯିତ୍ତଦା ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି । ଏଥପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମୋ ହାତରେ ପତ୍ର ପଠାନ୍ତି । 8ରାଜା ଆସଫଙ୍କ ନମନେ ମୋତେ ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ଦେଲେ । ଆସଫ ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜାଙ୍କର ନିଜଲିର ରକ୍ଷକ ଅଟେନ୍ତି” । ସେ ଆସଫଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରିର ପାଠକର ମୁଖ୍ୟମାଳା, ସହରର କାନ୍ତି ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରିର କବାଟ ପାଇଁ ମୋତେ ଖଣ୍ଡେ କାଠ ଦେବା ଲାଗି କହିଲେ ।

ରାଜା ଏପରି କରିଥିଲେ କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ମୋ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳମୟ ଥିଲେ ।

9ତେଣୁ ମୁଁ ନବୀ ସେପାରସ୍ତ ଦେଶାଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲି । ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ତାଙ୍କ ରାଜାଙ୍କର ପ୍ରଦତ୍ତ ପତ୍ର ଦେଲି । ତେଣୁ ଦେଶାଧିକା ମୋ ସହିତ ସେନାପତି ଓ ଅଶ୍ଵାରୋହିମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । 10ହାରୋଣୀୟ ସନ୍ଦର୍ଭଟ ଓ ଅଶ୍ଵାନୀୟ ଚୋଦ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କର ଅତିଶ୍ୟ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ନଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣାଯେଲିର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ।

ନିର୍ମିଯୁ ଯିରୁଗାଲମର କାନ୍ତିରୁ ପରଦର୍ଶନ କଲେ

11ମୁଁ ଯିରୁଗାଲମକୁ ଗଲି ଓ ସେଠାରେ ତିନିଦନ ରହିଲି । 12ଏହାପରେ ରାତ୍ରି ସମୟରେ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ବୁଲିବାକୁ ଗଲି । ପରମେଶ୍ୱର ଯିରୁଗାଲମ ପାଇଁ ଯାହା କରିବାକୁ ମୋତେ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ କରିବାକୁ, ତାହା ମୁଁ କାହାଗଠାରେ ପ୍ରକାଶ କଲି ନାହିଁ । ମୁଁ ଯେଉଁ ଘୋଡ଼ାରେ ଚଢ଼ିଥିଲି ସେହି ଘୋଡ଼ାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ମୋ ନିକଟରେ ଆଉ ଘୋଡ଼ା ନ ଥିଲା । 13ଅନ୍ତାର ହେବା ମାତ୍ରେ ମୁଁ ଉପତ୍ୟକାର ଧାରଦେଇ ନାଗକୂପ ଓ ଖତଦ୍ୱାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲି ଓ ଯିରୁଗାଲମର ଭର୍ତ୍ତା ପ୍ରାଚୀର ଓ ତହିଁର ଅଗ୍ନିଦର୍ଶ ଦ୍ୱାରାସବୁ ଦେଖିଲି । 14ତା'ପରେ ମୁଁ ନିର୍ଣ୍ଣର ଦ୍ୱାର ଓ ରାଜ ପୁଣ୍ୟରଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲି । ମାତ୍ର ସେଠାରେ ମୋର ବାହାନ ପଶୁ ପାଇଁ ଯିବାର ପ୍ଲାନ ନଥିଲା । 15ତେଣୁ ମୁଁ ଉପତ୍ୟକା ଉପରକୁ ଅନ୍ତାରରେ ଚଢ଼ିଲି ଓ ପ୍ରାଚୀରକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କଲି ଏବଂ ଉପତ୍ୟକାର ଫାଟକ ଦେଇ ଫେର ଆସିଲା । 16ମୁଁ କେଉଁଆଡ଼େ ଗଲି ଓ କ'ଣ କଲି ଶାସକଙ୍କ ତାହା ଜାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଆଉ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଯିତ୍ତଦୀୟମାନଙ୍କୁ, ଯାଦକମାନଙ୍କୁ, ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ, ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କି ଅନ୍ୟ କାହାଗରୁ ତାହା ନିଶାଇ ନ ଥିଲା ।

17ଏହାପରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ଭୁମେମାନେ ଦେଖି

ପାରୁଛ ଆୟେମାନେ ଖରପ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛୁ । ଯିରୁଗାଲମ କିପରି ଉକାଡ଼ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି ଏବଂ ଦ୍ୱାରାସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା । ନନ୍ଦିତ ନହେବା ଆସ, ଆସ ପୁଣି ଥରେ ଯିରୁଗାଲମର ପ୍ରାଚୀରକୁ ପୁନ୍ୟନର୍ମାଣ କରିବା ।”

18ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଶାଇ ଦେଲ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ମୋ ଉପରେ ଦୟା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା ମୋତେ ରାଜା କହିଥିଲେ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା । ତା'ପରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତେବେ ରୁଲ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆୟେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ।” ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଜକୁ ଏହି ଉତ୍ତର କାମରେ ନିଷ୍ପଦନ କଲେ ।

19କିନ୍ତୁ ହୋଗୋଣୀୟ ସନ୍ଦର୍ଭଟ ଓ ଅଶ୍ଵାନୀୟ ଚୋଦ୍ୟ ଓ ଆରବୀୟ ଗେଶମ ଏହା ଶୁଣି ଆସମାନଙ୍କୁ ପରହାସ କଲେ ଓ ଘଣା କଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, ଭୁମେମାନେ କ'ଣ ଏ କି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଇଛି? “ଭୁମେମାନେ କ'ଣ ରାଜତ୍ରୋହ କରୁଛି?”

20କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହିପରି କହିଲି, “ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱର ଆସିର କାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କରିବେ । ଆମେ ହେଉଛୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କେ ଦାସ । ଆୟେମାନେ ଏହି ନଗରକୁ ପୁନ୍ୟନର୍ମାଣ କରିବୁ । କିନ୍ତୁ ଯିରୁଗାଲମରେ ଭୁମିର କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ।”

ପ୍ରାଚୀର ନର୍ମାଣ କରି

3 ଜଳିଯୁଗୀବ ମହାଯାନକ ଥିଲେ, ଜଳିଯୁଗୀବ ଓ ତାଙ୍କର ସାଥ ଯାଦକମାନେ ମେଷ ଫାଟକ ଗଠନ କରିବାକୁ ଗଲେ । ସେମାନେ ସେହି ଫାଟକ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଏବଂ ଏହାର ଦ୍ୱାର ସ୍ଥାପନ କଲେ । ସେମାନେ ସହସ୍ର ଦୂର୍ଗର ଓ ହନମେଲ ଦୂର୍ଗର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

୩୨ରୀହୋର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରେ କାମ କଲେ । ଜମ୍ବିର ପୁତ୍ର ସବ୍ରକୁ ଯିରୀହୋର ଲୋକମାନଙ୍କେ ପରେ କାମ କଲା ।

୩୩ସନାୟାରର ପୁତ୍ରମାନେ ମସ୍ୟଦ୍ୱାର ଗଠନ କଲେ । ସେମାନେ ତାର କିଛି ଚିତ୍ତକାଳେ, ତା'ର କବାଟ, ହୃଦୟକା ଓ ଅର୍ଗଳ ଦ୍ୱାର ଲଗାଇଲେ ।

୪ସେମାନଙ୍କ ପରେ ହକକୋସର ପୁତ୍ର ଉଚିତ୍ୟ, ଉଚିତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ପରମେଶ୍ୱର ଅନ୍ତର ମରାମତି କଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ମରାମତି କଲା ।

୫ଆଉଁର ପରେ ବାନାର ପୁତ୍ର ସାଦୋକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ତର ମରାମତି କଲା ।

୬ସେହର ପୁତ୍ର ଯିହୋଯ୍ୟାଦା ଓ ବଶୋଦିଯ୍ୟାର ପୁତ୍ର ମଶୁଲମ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ତର ମରାମତି କଲା ।

୭ଗିବ୍ୟେନୀୟର ମଲଟିପ୍ତି ଓ ମଗୋଶୋଧୀୟର ଯାଦୋନ ସେମାନଙ୍କର ପାର୍ଶ୍ଵ ପ୍ରାଚୀରକୁ ମରାମତି କଲେ । ସେହି

ଲୋକମାନେ ଶିଦ୍ୟୋନ ଓ ମିସପାରୁ ଥିଲେ । ସେମାନେ ନଦୀର ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ରଜ୍ୟାଳ ଦ୍ୱାରା ଶାସିତ ହେଲେ ।

୫ହେଉୟିର ପୁତ୍ର ସୁର୍ଣ୍ଣକାର ଉଷ୍ଣୀୟେଲ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀରର ଅଂଶ ମରାମତି କଲେ । ହନାନୀୟ ଯିଏ କି ସ୍ଵରଗ ବ୍ୟାପାରୀ ତାଙ୍କ ପରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀରର ଅଂଶ ମରାମତି କଲେ । ସେମାନେ ପ୍ରଶସ୍ତ ପ୍ରାଚୀର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲମ ଦୃଢ଼ କଲେ ।

୬ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯିରୁଶାଲମସ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶର ଅର୍ଦ୍ଧଭାଗରେ ଅଧିକ ଦୂରର ପୁତ୍ର ରଫ୍ଯାୟ ଭଗ୍ନ ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲେ ।

୧୦ହୁରୁମରର ପୁତ୍ର ଯିଦାୟ ଆପଣା ଗୃହ ସମୁଖରେ ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲା । ତା ନିକଟକୁ ହରବନ୍ୟର ପୁତ୍ର ଦ୍ରଷ୍ଟ୍ଵ ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲା । **୧୧**ହାରମର ପୁତ୍ର ମଲକ୍ୟ ଓ ପହର ମୋଘାବର ପୁତ୍ର ହଶୁର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶ ଓ ଭୁଦୁରୁ ପୁର୍ଣ୍ଣ ଗଠନ କଲା ।

୧୨ତାହା ନିକଟରେ ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରଦେଶର ଅର୍ଦ୍ଧଭାଗରେ ଅଧିକ ହଲୋହେଶର ପୁତ୍ର, ଶଲ୍ଲମ ଓ ତାହାର କନ୍ୟାମାନେ ଦିର୍ଷ ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲେ ।

୧୩ହାନୂନ ଓ ସାମୋହର ନବୀନୀମାନେ ଉପତ୍ୟେକା ଦୂରର ଭଗ୍ନାଂଶ ଗଠନ କଲେ । ସେମାନେ ତାହା ଗଢ଼ ତାର କବାଟ, କବଦ୍ଧା, ଅର୍ଗଳ ସବୁ ଲଗାଇଲେ । ଆଉ ଖତଦ୍ୱାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଚୀର ଏକ ହନ୍ଦାର ହାତ ଦୃଢ଼ କଲେ ।

୧୪ବୈଥ ହକ୍କେରମ ପ୍ରଦେଶର ଅଧିକ ରେଖଦର ପୁତ୍ର ମଲକ୍ୟ ଖତଦ୍ୱାରର ଦିର୍ଷାଂଶ ଗଠନ କଲେ ଓ ତହିଁର କବାଟ, ହୃଡୁକା ଓ ଅର୍ଗଳ ଲଗାଇଲା ।

୧୫ମିସପା ପ୍ରଦେଶର ଶାସକ କଲ୍ୟୋଗିର ପୁତ୍ର ଶଲ୍ଲନ ଦେଇ ଦୂରର ଭଗ୍ନାଂଶ ଲଗାଇଲେ । ଏବଂ ତାର କବଦ୍ଧା, ଭାଲ, ଅର୍ଗଳ ସବୁ ଲଗାଇଲା । ବାଦଦ ନଗରରୁ ତଳକୁ ଯିବା ପାଦଛ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଶାଙ୍କର ରାଜୋଦ୍ୟାନ ଓ ଶେଳ ପୁଷ୍ପରାଶୀ ପ୍ରାଚୀର ମରାମତି କଲେ ।

୧୬ବୈଥ୍ୟୁର ପ୍ରଦେଶର ଅର୍ଦ୍ଧଭାଗର ଅଧିକ ଅସବୁକର ପୁତ୍ର ନିହମିଯୁ ଦାଉଦଙ୍କର କବର ସମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ମନୁଷ୍ୟକୁତ୍ତ ପୁଷ୍ପରଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ବୀରମାନଙ୍କ ଗୃହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମରାମତି କଲେ ।

୧୭ତାର ନିକଟକୁ ଲୋକୀୟ ପରିବାରଦର୍ଶର, ବାନର ପୁତ୍ର ରହୁମ ଭଗ୍ନ ଅଂଶ ମରାମତି କଲା । ତାପରେ ଅର୍ଦ୍ଧ କିମ୍ବାଲ ପ୍ରଦେଶର ଅଧିକ ହଶବ୍ୟ ମରାମତି କଲେ । ତାଙ୍କ ପ୍ରଦେଶ ତେରଫୁ ସେ ମରାମତି କଲେ ।

୧୮ସେମାନଙ୍କ ଭାତ୍ରଗଣ କିମ୍ବାଲ ପ୍ରଦେଶର ଅର୍ଦ୍ଧଭାଗର ଅଧିକ ହୋନାନଦର ପୁତ୍ର ବଦୟ ତାହା ନିକଟରେ ଭଗ୍ନ ଅଂଶ ମରାମତି କଲେ ।

୧୯ତାହା ନିକଟରେ ମିସପାର ଅଧିକ ଯେଶୁଯୁର ପୁତ୍ର ଏସର ପ୍ରାଚୀରର ବାଙ୍କ ନିକଟସ୍ତ ଅସ୍ତାଗାରର ଉଠାଣୀ ପଥ ସମୁଖରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଭଗ୍ନ ଅଂଶ ଗଠନ କଲେ । **୨୦**ତା'ର ନିକଟକୁ ସବ୍ୟର ପୁତ୍ର ବାରୁକ ଯନ୍ତ୍ର କର ପ୍ରାଚୀରର ବାଙ୍ଗଠାର ଲୋକୀୟାବାର ମହାନବର ଗୃହଦ୍ୱାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶର ଭଗ୍ନ ଅଂଶ ଗଠନ କଲେ । **୨୧**ତାପରୁ ହକ୍କେର ପୌତ୍ର ଉର୍ଯ୍ୟର ପୁତ୍ର ମରେମୋତ୍ର ଲୋକୀୟାବାର

ଗୃହଦ୍ୱାରଠାର ଲୋକୀୟାବାର ଗୃହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଏକ ଭଗ୍ନ ଅଂଶ ଗଠନ କଲେ । **୨୨**ତା'ପରକୁ ପ୍ରାନ୍ତର ବାବୀ ପାଦକମାନେ ଭଗ୍ନ ଅଂଶ ଗଠନ କଲେ ।

୨୩ସେମାନଙ୍କ ପରେ ବିନ୍ୟାମୀନ ଓ ହଶୁର ସେମାନଙ୍କ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଗୃହଗୁଡ଼କ ସମୁଖରେ ଭଗ୍ନ ଅଂଶ ମରାମତି କଲେ । ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅନନ୍ୟର ପୁତ୍ର ମାସେୟ, ମାସେୟର ପୁତ୍ର ଅସରିୟ ଆପଣା ଗୃହ ନିକଟରେ ଦିର୍ଷ ପ୍ରାଚୀର ମରାମତି କଲେ ।

୨୪ତା'ପରକୁ ହେନାଦଦର ପୁତ୍ର ଦେନ୍ଦ୍ରୀ ଅସରିୟ ଗୃହଠାର ପ୍ରାଚୀର ବାଙ୍କ ଓ କୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶର ଦିର୍ଷ ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲେ ।

୨୫ଉଷ୍ୟର ପୁତ୍ର ପାଉଳ ପ୍ରାଚୀରର ବାଙ୍କ ସମୁଖରେ ପ୍ରହର ଶାଳାର ନିକଟସ୍ତ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟଗୃହ ସମୀପରେ ବାହାର ଦୁର୍ଗ ପାଖରେ ଦିର୍ଷ ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲେ । ତାହାପରେ ପରିଯୋଗର ପୁତ୍ର ପଦାୟ ଦିର୍ଷ ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲେ ।

୨୬ଏହି ସମୟରେ ନଥୀନୀୟମାନେ ଜଳଦ୍ୱାରର ପୁର୍ବଦିଗରେ ସମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ବାହାର ଦୁର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଫଳରେ ବାସ କରୁଥିଲେ ।

୨୭ତା'ପରେ ତକୋଯୀୟମାନେ ବାହାରସ୍ତ ବତ ଦୁର୍ଗ ସମୁଖରୁ ଓ ଫଳର ପ୍ରାଚୀର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶର ଭଗ୍ନ ଅଂଶ ଗଠନ କଲେ ।

୨୮ଯାଜକମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ଗୃହ ସମୁଖରେ ଅଗ୍ରଦ୍ୱାରର ଉପରଭାଗର ଭଗ୍ନାଂଶ ଗଠନ କଲେ । **୨୯**ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଲୋକୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୁଖର ସାଦୋକାର ଯେନ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତର ପୁର୍ବଦ୍ୱାରର ପୁତ୍ର ଗମ୍ୟିୟ ଦିର୍ଷ ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲେ ।

୩୦ଶେଳମିଯୁର ପୁତ୍ର ହମାନ୍ୟ ସାଲଫର ଷଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ହାନୂନ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶର ଭଗ୍ନାଂଶ ଗଠନ କଲେ ।

ତାହାପରେ ବେଶିଯୁର ପୁତ୍ର ମଶୁଲମ ଆପଣା କୋଠା ସମୁଖରେ ଭଗ୍ନ ଅଂଶ ମରାମତି କଲେ । **୩୧**ତା'ପରେ ମଲକ୍ୟ ନାମକ ନଶେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣକାର ସେନ୍ୟମାନେ ଏକତ୍ରୀତ ହେଉଥିବା ପାଠକ ଆଗରେ ମନ୍ଦିର ଦାସମାନଙ୍କର, ନଥୀନୀୟମାନଙ୍କର ଓ ବଣିକମାନଙ୍କର ଗୃହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆଉ କୋଣର ଉଠାଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଗ୍ନ ଅଂଶ ମରାମତି କଲେ । **୩୨**କୋଣର ଉଠାଣୀ ଓ ମେଷଦ୍ୱାର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣକାର ଓ ବଣିକମାନେ ଭଗ୍ନ ଅଂଶ ଗଠନ କଲେ ।

ସନ୍ଦଳଟ ଏବଂ ଟୋବ୍ୟ

୪ ସନ୍ଦଳଟ ଯେତେବେଳେ ଶୁଣିଲା ଯେ ପ୍ରାଚୀର ଗରିଆଙ୍କ ଏ ଅତିଶ୍ୟ କୋପିତ ହୋଇ ଯିହୁଦୀୟଙ୍କୁ ପରିହାସ କଲା । **୨**ସେ ଆପଣା ଭାତ୍ରଗଣ ଓ ଶମରୀୟ ସେନ୍ୟଦଳ ସାକ୍ଷାତରେ ଏହି କଥା କହିଲା, “ଏହି ଦୁର୍ବଳ ଯିହୁଦୀମାନେ କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି? ସେମାନେ କ’ଣ ଗଡ଼ ବନ୍ଦ କର ରହିବେ? ସେମାନେ କାହିଁକି ବଳିଦାନ କରିବେ? ସେମାନେ କ’ଣ ପୋଡ଼ି ପ୍ରାଚୀର ଗଦାର ବ୍ୟବହାର୍ୟ ପଥର ବାଛ ପାରିବେ?”

ଓହ ସମୟରେ ଅମ୍ବାନୀୟ ଚୋଦ୍ୟ ତାହା ପାଖରେ
ଥିଲା, ଆଉ ସେ କହିଲା, “ସେମାନେ ଯାହା ଗଢୁଛନ୍ତି,
ବିଳାଆ ଚଢିଗଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପଥର ପ୍ରାଚେରୀ ଭାଙ୍ଗି
ପକାଇବ ।”

୫ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି, “ହେ ଆୟୁର ପରମେଶ୍ୱର, ଆୟୁର
ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ କର, ସେହି ଲୋକମାନେ ଆୟୁରୁ ଘୃଣା
କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ପରିହାସ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଫେରଇ
ଦିଅ । ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶରେ ବନ୍ଧୀକରି ସେମାନଙ୍କର ଧନ
କୁଣ୍ଡିତ କରଗଲା । ୫ସେମାନଙ୍କ ଅଧିର୍ମ ଆଜ୍ଞାଦନ କରନାହିଁ ଓ
ତୁମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କ ପାପମାନ୍ଦିତ ନହେଉ । କାରଣ
ନରୀଶକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଅପମାନିତ କରି ଅଛନ୍ତି ।”

୬ଆମେ ଯିରୁଗାଲମର ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲା । ଆମେ ନଗରର ରତ୍ନପାର୍ଗରେ ପ୍ରାଚୀର ଗଠନ କଲା । କିନ୍ତୁ ତହିଁର ଉଚ୍ଚତାରୁ ଅର୍ଦ୍ଧ ପଯ୍ୟନ୍ତ ସମୁଦ୍ରାୟ ପ୍ରାଚୀର ଏକତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଗଲା । ଯେହେଉଁ କର୍ମ କରିବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନ ଥିଲା ।

୭ମାତ୍ର ଯିନ୍ଦୁଶାଳମର ପ୍ରାଚୀରର ମରମତି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଗ୍ରସର
ହେଉଥିଲା ଓ ଗର୍ଭଶୂନ୍ଧକ ଭାର୍ତ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଯାଉଥିଲା, ଏହା
ଶୁଣି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଓ ଶୋବିଯୁ, ପୁଣି ଆରବୀଯମାନେ ଓ
ଅମ୍ବୋନୀଯମାନେ ଓ ଅସ୍ଵଦୋଷୀଯମାନେ ଅତିଶ୍ୟ ବରି
ଗଲେ । ୮ଆଉ ସମସ୍ତେ ଯିନ୍ଦୁଶାଳମରୁ ଯାଇ ତେହଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ସୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଓ ତେହଁ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଉପର୍ଦ୍ଧ
କରିବାକୁ ଏକତ୍ର ଚକ୍ରାନ୍ତ କଲେ । ୯ମାତ୍ର ଆମ୍ବୋନୀନେ
ସେମାନଙ୍କ ସକାଗୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କଲୁ ଓ ଦିବାସତ୍ତ୍ଵ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟରେ ପ୍ରହରୀ
ରଖିଲୁ ।

10 ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦା କହିଲା, ଭାଗବାହକମାନଙ୍କର ବଳ ଶୀଘ୍ର ହୋଇଅଛି, “ଆଉ ସେଠାରେ ଏତେ ଧୂସାବଶେଷ ଅଛି, ଯେ ଆମେମାନେ ପ୍ରାଚୀର ମାରମଣି କରିବାକୁ ସମଥ୍ନ ନାହିଁ । **11** ଯୁଦ୍ଧ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷମାନେ କହିଲେ, ‘ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ ଓ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ନାହିଁ ଥବା ଦେଖିବେ ନାହିଁ ।’

୧୨“ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବାସ କରୁଥିବା ଯିହିଦୀମାନେ
ଆସି ଆୟମାନଙ୍କୁ ଦଶଥର କହିଲେ, ‘ଗୁରିଆତେ ସେମାନେ
ଆୟର ଦିଗୋଧ ହେବେ ।’”

13 ଏଣୁ ମୁଁ ପ୍ରାଚୀର ପଛଆଡ଼େ ନୀରସ୍ତ ମୋଳ ସ୍ଥାନରେ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନେଙ୍କ ପରିବାର ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଖତ୍ତି ଓ ବର୍ଜି ଓ ଧନ୍ୟ ସହିତ ନିୟମିତ କଲି। **14** ଯେତେବେଳେ
ମୁଁ ଏ ପରିସ୍ଥିତି ଦେଖିଲି, ମୁଁ ଉଠିଲି ଏବଂ କୁଳନମାନଙ୍କୁ
ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ଭୁମେମାନେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ଵରଣ କର ।
ସଦାପ୍ରଭୁ ମହାନ ଓ ଭୟକ୍ଷର ଅଟନ୍ତି । ଆଉ ଭୁମେମାନେ
ଆପଣା ଆପଣା ଭାତ୍ରଗଣ, ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣ ଆପଣା
ଆପଣା ସ୍ଵାରଗ୍ରାମ ଆପଣା ଗୁହ ନିମନ୍ତେ ଯଦି କର ।”

୧୫ଏହାପରେ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣର ମହିଳା ଆମ୍ବାନଙ୍କୁ ଦଶା ଯାଇଅଛି ଓ ପରମେଘର ତାହା ବିପଳ କରିଅଛି।

ଏହା ସେମାନେ ଶୁଣିବାରୁ ଆମ୍ବେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଚୀରରେ
ନିଜ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଫେରିଗଲୁ । 16ଆଉ ସେହି ଦିନଠାରୁ
ଆୟ ଦାସଗଣର ଅର୍ଦ୍ଧକ କର୍ମ କଲେ ଓ ମୋମଙ୍କର
ଅର୍ଦ୍ଧକ ବଢ୍ଛା, ଭାଲ, ଧନ୍ୟ, ଆଶ୍ୱାସ ଧର ରହିଲେ । ପୁଣି
ଅଧିକାରୀମାନେ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ପରିବାରର ପଛରେ ରହିଲେ ।
17ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଗଡ଼ିଲେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଭାର
ବୋହିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଏକ ହସ୍ତରେ କର୍ମ କଲେ ଓ
ଅନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ଅସ୍ତ୍ର ଧରିଲେ । 18ଆଉ ଗାନ୍ଧିକମାନଙ୍କର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଆପଣା କଟି ଦେଶରେ ଖଣ୍ଡ ବାନ୍ଧିଲେ ।
ପୁଣି ଭୂରୀ ଦିବାରବା ଲୋକ ଆୟ ନିକଟରେ ରହିଲା ।
19ଏହାପରେ ଆମ୍ବେ କୁଳୀନମାନଙ୍କୁ ଓ ଅଧିକମାନଙ୍କୁ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲୁ, “କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଓ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ପୁଣି
ଆମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ପୃଥକ ହୋଇ ଜଣେ ଜଣକଠାରୁ
ଦୂରରେ ଥାଷୁ । 20ଏହୁ ଯେକୌଣସି ଶ୍ଵାନରେ ଭୂରୀର ଶବ୍ଦ
ଶୁଣିବ, ସେ ଶ୍ଵାନରୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବ । ଆମ୍ବମାନଙ୍କ
ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପଶରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ।”

୨୧ ଏହ ରୂପେ ଆମେମାନେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଗ୍ରମ
କଲୁ । ପୁଣି ଅଚୁଣୋଦୟ ସମୟଠାରୁ ତାହା ଦେଖିବା ସମୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଥିବେକ ଲୋକ ବର୍ଜୀ ଧରିଲେ ।

“**୨୨**ସେହି ସମୟରେ ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆହୁର କହନ୍ତି,
“ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ରାତ୍ରି କାଳରେ ଆପଣା ଆପଣା ଦାସ
ସହିତ ଯିଶୁଗାଲମ ଭିତରେ ରୁହନ୍ତୁ। ତହିଁରେ ସେମାନେ
ରାତ୍ରିରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ପ୍ରହରୀ ହୋଇ ପାରିବେ ଓ ଦିବସରେ
କର୍ମ କରିପାରିବେ ।” **୨୩**ଏହପରି ମୁଁ କି ମୋର ଭାଇମାନେ
କି ମୋର ଦାସମାନେ କଥିବା ମୋ ପଶୁଦବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରହରୀମାନେ
କେହି ଆପଣା ଦେହରୁ ବସୁ କାହିଁଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଲୋକର ତା ପାଖରେ ସର୍ବଦା ଥିଲୁ, ରଖିଥିଲେ ।

ନିହମିଯୁ ଗରବଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାର୍ଯ୍ୟ କଲେ

୫ ଅନେକ ଲୋକେ ଯିହିଦୀୟ ଭାଇମାନଙ୍କ ଦିବୁଡ଼ରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ । ୧୯୮୩ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କହିଲେ, “ଆମମାନଙ୍କର ଅନେକ ପୁତ୍ର (୩ ବିନ୍ଦ୍ୟା ଅଛନ୍ତି, ଆସ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଶବ୍ୟ କଣିବା ।”

୩ଥିନ୍ୟ ଲୋକେ କହିଲେ, “ଏହା ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟ, ଆମୁଳ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଧିଅ ଏବଂ ଆସମାନଙ୍କେ ଜମି, ତ୍ରାକ୍ଷାଶେତ୍ର, ଗୃହ ଉତ୍ୟାଦି ବନ୍ଦକପ୍ରାବେ ଏକାଥରେ ନେଇଯାଅ ।”

୪ଆହୁର ଅନ୍ୟ ଲୋକେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ
ଶବ୍ଦକର ପାଇଁ ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷକ୍ଷେତ୍ର
ବନ୍ଧକ ରଖି ମୁଦ୍ରାରେ କରିଛୁ। ଯନୀଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖ!
ଆମେମାନେ ଠିକ୍ ଡାଙ୍କର ପର ଥିଲା। ଆମ୍ବାନଙ୍କର
ପୁତ୍ରମାନେ ଠିକ୍ ଡାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କପର ଅଟନ୍ତି। କିନ୍ତୁ
ଆମେମାନେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ଦାସ ହେବାପାଇଁ
ବକ୍ତ୍ଵା କରିବୁ। ଆମ୍ବାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଡାଙ୍କର କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ
ଦାସୀ ଭାବରେ ବକ୍ତ୍ଵା କରିପାରିଲେଣି। ଏପରି ଆଉ କିଛି
ନାହିଁ ଯାହା ଆମେ ନ କରି ପାରିବା। ଆମେମାନେ ଆମ୍ବ
କ୍ଷେତ୍ର, ଦ୍ରାକ୍ଷକ୍ଷେତ୍ର ହରାଇ ସାରିଛନ୍ତି, ଯାହାକି ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟ
ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ଅଛି ।”

ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଅଭିଯୋଗ ସବୁ ଘୁଣିଲି, ମୁଁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ କଷି ହେଲା । ୭ମୁଁ ଏ ବିଷୟରେ ଚିନା କଲି, ତା'ପରେ ମୁଁ ବୁଲିନମାନଙ୍କ ଓ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରରେ ଏକ ନ୍ୟାୟିକ ବାଦାନୁବାଦ କଲା । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ଭୁମେମାନେ ଭୁମ୍ବ ଭାଲମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ଥିତ ନେଉଛ, ଭୁମ୍ବର ସେଇଟା ବନ୍ଦକଣବା ଉଚିତ । ଏହାପରେ ମୁଁ ଏକ ମହାସତ୍ତା ଢାକିବି । ୮ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲି, ‘ଆମର ଯିହୁଦୀୟ ଭାଲମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ଦିକା ଯାଇଥିଲେ, ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଥାଧ ଅନୁସାରେ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ । ଏବେ ଭୁମେମାନେ ଭୁମ୍ଫମାନଙ୍କର ଭାଲମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରୀ କରୁଛ ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣି କଣିବୁ ।’

୯ଥିରେ ସେମାନେ ନୀରବ ରହିଲେ । ସେମାନେ କଷି ଉତ୍ତର ଦେଇପାଶିଲେ ନାହିଁ । ୧୦ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଆହୁର ମଧ୍ୟ କହିଲି, “ଭୁମେମାନେ କଷି ଭଲ କରୁ ନାହିଁ । ଭୁମ୍ବ ଏହା ଜାଣ ଭୁମ୍ବର ପରମେଶରଙ୍କୁ ଡଇ ଓ ସମାନ କରିବା ଉଚିତ । ଭୁମେମାନେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁଗଣ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ପରହାସ କରିବାର ସ୍ଥିଯୋଗ ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ୧୧ମୁଁ, ମୋର ଆମ୍ବୀୟଗଣ ଏବଂ ମୋର ଦାସମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଶାସ୍ୟ ଉଧାର ଦେଉଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଆସ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ଥିତ ଆମ୍ବାୟ କରିବା ନାହିଁ । ୧୨ଭୁମେମାନେ ଆଦି ନିର୍ମିତ ସେମାନଙ୍କର ଜମି, ଦ୍ରାକ୍ଷାଶ୍ରେତ, ନିତିଶ୍ରେତ ଏବଂ ଗୃହ ଫେରାଇ ଦେବା । ଏହାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଫେରାଇ ଦିଅ ଏବଂ ଭୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମୁହଁ, ଶାସ୍ୟ, ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଏବଂ ନୀତିତେଜି ଯାହା ଭୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ଥିତ ହେବାରେ ନେଇଥିଲେ ।”

୧୨ଏହାପରେ ଧନୀଲୋକମାନେ ଓ ଅଧିକାରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏସବୁ ଫେରାଇ ଦେବୁ, ସେମାନଙ୍କୁ କଷି ମାଗିବୁ ନାହିଁ । ଆପଣ ଯେପରି କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ସେହିପରି କରିବୁ ।”

୧୩ଏହାପରେ ମୁଁ ଯାନ୍ତକମାନଙ୍କୁ ଢାକି ଏହି ପ୍ରତିକ୍ରିଆ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ଯେପରି କର୍ମ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାପଥ କରିବାକୁ ଦୁଇତାକାରୀ ଏବଂ କହିଲି, “ଯେଉଁଲୋକ ଏହି ପ୍ରତିକ୍ରିଆ ପାଳନ କରିବ ନାହିଁ, ପରମେଶର ତାର ଗୃହ ଓ ପରଶ୍ରମର ଫଳର ତାହାକୁ ଏପରି ଖାତି ଦିଅନ୍ତୁ । ସେ ଏହିପରି କମିତ ହେଉ ଓ ଶୁନ୍ୟ ହେଉ ।”

ତାପରେ ସବୁ ଲୋକ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ ଏବଂ କହିଲେ “ଆମେନ୍” ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଗଞ୍ଚା କଲେ । ଏହାପରେ ଲୋକମାନେ ଏହି ପ୍ରତିକ୍ରିଆ ଅନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ ।

୧୪ମୁଁ ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକ ପଦରେ ନିମ୍ନୁକ୍ତ ଥିବା ସମୟବିଧ ଅର୍ଥାତ୍ ଅର୍ତ୍ତନ୍ତ ରାଜାର ଅଧିକାରର କୋହୁଏ ବର୍ଣ୍ଣଠାରୁ ବଢ଼ିଗ ବର୍ଣ୍ଣପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ବାରଦର୍ଶ ମୁଁ କିମ୍ବା ମୋର ଶତ୍ରୁଗଣ ଦେଶାଧିକର ବୁଝି ଭୋଗ କଲୁ ନାହିଁ । ୧୫ମାତ୍ର ମୋର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦେଶାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟୁତାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବହବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଆଉ ସେମାନେ ରୁକ୍ଷିଣ ଶେଷାଧିକାରୀ ମନ୍ଦିରରେ ଗୌପ୍ୟ ମୁହଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇଲେ, କେବଳ ତାହା ନୁହେଁ, ସେମାନଙ୍କ ଦାସମାନେ

ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତ୍ଵ କଲେ । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟ ସକାଗୁ ମୁଁ ସେପରି କଲିନାହିଁ । ୧୬ମୁଁ ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରାଚୀର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ ନିଯ୍ୟନ୍ତିତ କଲା । ମୁଁ କୌଣସି ଭୂମି କଣିଲି ନାହିଁ ଏବଂ ମୋର ଦାସ ସମସ୍ତେ ସେଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଲେ ।

୧୭ତଥାପି ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦର୍ଶାସ୍ତ୍ର ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତା ଲୋକମାନଙ୍କ ଛଢା ଯିହୁଦି ଓ ଅଧିକ ୧୫୦ ଲୋକ ମୋ ଭୋନନ ଆସନରେ ବସିଲେ । ୧୮ସେ ସମୟରେ ପ୍ରତିଦିନ ଏକ ବଳଦ ଓ ଛଥନ୍ତି ବଜା ମେଷ ଗୋଷେଇ କରଗଲା । ମୋ ପାଇଁ କେତେକ ପକ୍ଷୀପାକ କରଗଲା ଓ ଦଶ ଦିନରେ ଥରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଆୟୋଜନ କରଗଲା । ତଥାପି ମୁଁ ଏହିପରି ଲାଗି ଦେଶାଧିକର ବୁଝି ମାଗିଲି ନାହିଁ । ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭାର ଗୁରୁତ୍ବର ହୋଇଥିଲା । ୧୯ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ, ମୋର ଭାସାପରୁ ସ୍ଥିରଣ କର ।

ଘୋର ସମସ୍ୟା

୬ ଏହାପରେ ସନ୍ଦିଲଟ, ଟୋବିଯୁ, ଆରବୀୟ ଗେଶମ ଓ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ମୁଁ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କର ସାରଛି । ପ୍ରାଚୀରରେ ଆଉ ଗର୍ଭ ନ ଥିଲା, ମାତ୍ର କବାଟସବୁ ପାଠକରେ ଲାଗି ନାହିଁ । ୭ସେତେବେଳେ ସନ୍ଦିଲଟ ଓ ଗେଶମ ମୋ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, “ଆସ ଆମେମାନେ ଓମୋ ପଦାସ୍ତ୍ରିତ କୌଣସି ଏକ ଗ୍ରାମରେ ପାଶାତ କରିବା ।” ମାତ୍ର ସେମାନେ ମୋର ହଂସା କରିବାକୁ ବିଗ୍ରହ କରିଥିଲେ ।

୩ସେତେରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂତଗଣ ପଠାଇ କହିଲି, “ମୁଁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ବୁଣ୍ଟ କର୍ମ କରୁଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ । ଭୁମ୍ବ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ଓ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ମୁଁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।”

୪ସେମାନେ ସେହି ସମବାର୍ତ୍ତ ମୋ ପାଖକୁ ଗୁରିଥର ପଠାଇଲେ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରକାର ଉତ୍ତମ କରିବାକୁ ଦେଲା । ୫ସେତେପରେ ସନ୍ଦିଲଟ ଆପଣା ଦାସ ହାତରେ ଖଣ୍ଡ ଚିଠିଦେଇ ପଥମ ଥରେ ସେହି ସମବାର୍ତ୍ତ ପଠାଇଲା । ୬ସେତେରେ ଏହିପରି ଲେଖା ଯାଇଥିଲା, “ଗୋଷ୍ୟିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ନନ୍ଦବ ହୋଇଥିଲା । ମଧ ଗର୍ବମୁଁ ଏହା କହୁଥିଲା ଯେ ଭୁମ୍ବ ଓ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ରାଜଦ୍ରୋହ କରିବାକୁ ବିଗ୍ରହ କରୁଥିଲା । ତେଣୁ ଭୁମ୍ବ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲା । ଏହି ନନ୍ଦବ ଅନୁସାରେ ଭୁମ୍ବ ସେମାନଙ୍କର ରାଜା ହେବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରୁଥିଲା । ୭ୟିହୁଦାରେ ଏକ ରାଜା ଅଛନ୍ତି! ବୋଲି ଆପଣା ବିଷୟ ଯିରୁଶାଲମରେ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଭୁମ୍ବ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରିଥିଲା ।

“ଏହି ନନ୍ଦବ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହେବ । ଏହୁ ଏବେ ଆସ ଆମେମାନେ ଏକତ୍ର ମନ୍ଦଶା କରିବା ।”

୮ତେଣୁ ମୁଁ ତାହା ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲି, “ଭୁମ୍ବ ଯାହା କହୁଥିଲା, ସେହି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଭୁମ୍ବ କେବଳ ଆପଣା ମନ୍ଦରୁ ତାହାପରୁ କଲୁନା କରୁଥିଲା ।”

୨୬ ଚିନ୍ତାକରଣ ସେମାନେ ଆମକୁ ଉପ୍ରତୀତ କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଦୂର୍ବଳ ହେବ ଓ “ପ୍ରାଚୀର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ”।

ଡେଶୁ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲି, “ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ସବଳ କରି ।”

୧୦ ଦିନେ ମୁଁ ମହେଠବେଳର ପୁତ୍ର ଦଲୟ, ଦଲୟ ପୁତ୍ର ଶମ୍ଭିର ନିକଟରୁ ଗଲି । ମାତ୍ର ତାକୁ ତା’ର ଗୃହରେ ବନ୍ଦ କରିଯାଇ ଥିଲା । ମୁଁ ତାହା ଗୃହକୁ ଗଲି ସେ କହିଲା,

“ଆସ ଆୟୋମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରର ଭିତରେ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ଓ ମନ୍ତ୍ରର ଦ୍ୱାରା ସବୁ ବନ୍ଦ କରିବା । କାରଣ ସେମାନେ ଭୁମକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଆସିବେ । ରତ୍ନିରେ ସେମାନେ ଭୁମକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଆସିବେ ।”

୧୧ କିନ୍ତୁ ଶମ୍ଭିରଙ୍କୁ କହିଲି, “ମୋ ପର ଲୋକ କ’ଣ ଦୌଷି ପଳାଇବ? ମୋ ପର ଲୋକ ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଯେ ମନ୍ତ୍ରର ଭିତରକୁ ଯିବା ଉଚିତ କି? ଡେଶୁ ମୁଁ ପବତ୍ର ମନ୍ତ୍ରର ଭିତରକୁ ଯିବ ନାହିଁ ।”

୧୨ ମାତ୍ର ମୁଁ ଜାଣିଲି ଶମ୍ଭିରଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ପଠାଇ ନ ଥିଲେ । ତଥାପି ସେ ମୋ’ ପ୍ରତି କୁଳରେ ଏହ ଭରଷ୍ୟଦବକ୍ୟ ପ୍ରଗ୍ରହ କଲା । ଆଉ ଟୋଷିଯ ଓ ସନ୍ଦଲଟ କାହାକୁ ବେତନ ଦେଇଥିଲେ । ୧୩ ଏହ ଉଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ତାକୁ ଭତାରେ ଅଣା ଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଫଳରେ ମୁଁ ଉପ୍ରତୀତ ଏହା କରି ପାପ କରିବ ଏବଂ ତାପରେ ସେମାନେ ମୋର ନାମକୁ ବୁନ୍ନାମ କରିବା ପାଇଁ ଓ ପରହାସ କରିବା ପାଇଁ କାରଣ ପାଇବେ ।

୧୪ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଟୋଷି ଓ ସନ୍ଦଲଟର ଯାହା କରିଛନ୍ତି ମନେ ପକାଅ, ନାରୀ ଭରଷ୍ୟଦବକ୍ୟ ମୋରଙ୍କ ଶମ୍ଭିରଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରର ପରମେଶ୍ୱର ପାଇଁ ତେଣୁ କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରାଚୀର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା

୧୫ ଡେଶୁ ୫୨ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଜଳୁଳ ମାସର ପଞ୍ଚମି ଦିନରେ ପ୍ରାଚୀର ସମ୍ମାପ୍ନୋତି ହେଲା । ୧୬ ପୁଣି ଆୟୋମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ସମସ୍ତେ ଓ ଆୟୋମାନଙ୍କ ଚର୍ବିଗସ୍ତ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ସମସ୍ତେ ଏହା ଶୁଣି ଉପ୍ରତୀତ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହରାଇଲେ । କାରଣ ଏହ କର୍ମ ଯେ ଆୟୋମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ହେଲା, ଏହ ସେମାନେ ବୁଝିଲେ ।

୧୭ ଆହୁର ସେହି ସମୟରେ ଯିହୁଦାର କୁଳନମାନେ ଟୋଷି ନିକଟରୁ ଅନେକ ପତ୍ର ପଠାଇଲେ ଓ ଟୋଷିଯ ନାନା ପତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସିଲା । ୧୮ କାରଣ ସେ ଆରାଧିକାର ପୁତ୍ର ଶମ୍ଭିରଙ୍କ କୁଳମରି କନ୍ୟାକୁ ବିଦାହ କର ଥିବାରୁ ଯିହୁଦାର ଅନେକ ଲୋକ ତା ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଥିଲେ । ୧୯ ସେମାନେ ମୋତେ ତା’ର ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସରେ କହିଲେ ଓ ମୋ କଥା ତାଙ୍କୁ ସବୁ ନଶାଇଲେ । ଆଉ ମୋତେ ଉପ୍ରତୀତ କରିବା ପାଇଁ ଟୋଷି ନାନାପତ୍ର ପଠାଇଲା ।

୭ ଡେଶୁ ଆୟୋ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ ସମ୍ମାପ୍ନୋତି କଲା । ଏହାପରେ ଆୟୋ ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାରା କବାଟ ଲଗାଇଲା । ଏହାପରେ, ମୁଁ ଦ୍ୱାରା ପାଇଲା ଶମ୍ଭିରଙ୍କ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲା । ଏହାପରେ ମୁଁ ମୋର ଭାଇ ହନାମକ ଓ ଦୁର୍ଗର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହନାମିଯକୁ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲା କାରଣ ହନାମିଯ ବିଶ୍ୱାସ ଲୋକ ଥିଲା, ଆଉ ସେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲା । ୩ ଆଉ ମୁଁ ହନାମକୁ ଓ ହନାମିଯକୁ କହିଲା, “ଦିନରେ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରତଣ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେପରି ପାଠକ ନ ଖୋଲ ଯାଏ, ଆଉ ଲୋକମାନେ ପ୍ରତରୀ କର୍ମରେ ଠିଆ ହେବା ବେଳେ ସ୍ଥର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସମୟରେ ଦ୍ୱାରା ସବୁ ବନ୍ଦ କରନ୍ତି । ପୁଣି ଭୁମେହାନେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତରୀ କର ନିଯୁକ୍ତ କର । କେତେକ ପ୍ରତରୀ ସେମାନଙ୍କ ଶିବରରେ ଛିଡ଼ା ହୁଅନ୍ତିରୁ ଓ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତରୀମାନେ ନିଜ ଶୁଭରେ ସମ୍ମାନରେ ରହନ୍ତି ।”

ଫେରଥବା ବନୀମାନଙ୍କର ତାଳିକା

୪ ବର୍ତ୍ତମାନ ନଗର ପ୍ରସତ୍ତ ଥିଲା । ମାତ୍ର ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଅଳ୍ଲାକାନ୍ତ ଥିଲେ ଓ ଗୃହସବୁ ନିର୍ମିତ ହୋଇନଥିଲା । ଏହାପରେ ବଂଶାବଳ କୁମେ ଗଣିତ ହେବାପାଇଁ କୁଳୀନମାନଙ୍କୁ ଓ ଅଧିକାନଙ୍କୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର ମୋ ମନରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଯାତ କଲେ । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମେ ଆସିଲେ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳ ପୁସ୍ତକ ପାଇଲା । ତହିଁରେ ଏହା ଲୋକ ଯାଇଥିବାର ଦେଖିଲା ।

୫ ଯେଉଁମାନେ ବନ୍ଦୀରୁପେ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଏହ ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ଯିହୁଦାପ୍ରିତି ନିଜ ନିଜ ନଗରକୁ ଫେର ଆସିଲେ । ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଝଦନତ୍ସର ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ କରାଯାଇ କରିଥିଲେ । ୭ ଏମାନେ ସରୁଦ୍ଧାବଳ, ଯେଶୁ, ନିର୍ମିଯ, ଅସର୍ଯ୍ୟ ରମ୍ଯା, ନହମାନ ମର୍ଭିଯ, ବିଲଗନ, ମମର, ବିରବ୍ୟ, ନହୂମ, ବାନା ସଙ୍ଗେ ଫେର ଆସିଲେ । ଇଶ୍ରାଯେଲ ବଂଶୀୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଫଞ୍ଚ୍ୟ ଏହାପର ଥିଲା ।

- 8 ପରଯେଶ୍ୱର ବଂଶଧର 2,172 ଜଣ ।
- 9 ରାଷ୍ଟ୍ରିୟର ବଂଶଧର 372 ଜଣ ।
- 10 ଆରହର ବଂଶଧର 652 ଜଣ ।
- 11 ଯେଶୁ ଓ ଯୋଧୁବର ପରବାର ମଧ୍ୟରୁ ପହରମୋହୁବର 2,818 ଜଣ ।
- 12 ଏଲମର ବଂଶଧର 1,254 ଜଣ ।
- 13 ସତୁର ବଂଶଧର 845 ଜଣ ।
- 14 ସକ୍ରମୀର ବଂଶଧର 760 ଜଣ ।
- 15 ବିନ୍ଦୁଯିର ବଂଶଧର 648 ଜଣ ।
- 16 ବେବ୍ୟର ବଂଶଧର 628 ଜଣ ।
- 17 ଅସଗର ବଂଶଧର 2,322 ଜଣ ।
- 18 ଅଦୋନୀକାମର ବଂଶଧର 667 ଜଣ ।
- 19 ବିରକ୍ୟର ବଂଶଧର 2,067 ଜଣ ।
- 20 ଅଦୀନର ବଂଶଧର 655 ଜଣ ।
- 21 ହିନ୍ଦିଯର ଆଟର ବଂଶଧର 98 ଜଣ ।
- 22 ହର୍ଷମର ବଂଶଧର 328 ଜଣ ।

- 23 ବେତସ୍ୟର ବଂଶଧର 324 ଜଣ।
 24 ହାରିପ୍ରର ବଂଶଧର 112 ଜଣ।
 25 ଗିରିଯୈନର ବଂଶଧର 95 ଜଣ।
 26 ଦେଥିଲେହମ ଓ ନଟୋପା ସହରରୁ 188 ଜଣ।
 27 ଅନାଥୋତର ଲୋକ 128 ଜଣ।
 28 ଦେଥ-ଆଶ୍ଵାବତ ସହରରୁ 42 ଜଣ।
 29 କର୍ଯ୍ୟତ ଯିଯୁରୀମ, କର୍ପୀରା ଓ ଦେରୋତ ସହରରୁ 743 ଜଣ।
 30 ଶାମା ଓ ରେବା ସହରରୁ 621 ଜଣ।
 31 ମିକମେ ସହରରୁ 122 ଜଣ।
 32 ଦେଥେଲ ଓ ଅଯ୍ୟ ସହରରୁ 123 ଜଣ।
 33 ଅନ୍ୟ ନବୋ ସହରରୁ 52 ଜଣ।
 34 ଅନ୍ୟ ଏଲମ ସହରରୁ 1,254 ଜଣ।
 35 ହାରିମ ସହରରୁ 320 ଜଣ।
 36 ଯିରୀହୋ ସହରରୁ 345 ଜଣ।
 37 ଲୋଦ, ହାଦୀଦ ଓ ଓନୋ ସହରରୁ 721 ଜଣ।
 38 ସମାୟ ସହରରୁ 3,930 ଜଣ।

39 ଯାଜକଗଣ: ଯେଉଁମାନେ

- ଯିଦ୍ୟୁତ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧର ଓ ଯେଶୁ ପରିବାରର
ସର୍ବ 973 ଜଣ।
 40 ଲମ୍ବେରର ବଂଶଧର 1,052 ଜଣ।
 41 ପର୍ବତୁରର ବଂଶଧର 1,247 ଜଣ।
 42 ହାରିମର ବଂଶଧର 1,017 ଜଣ।

43 କଦମ୍ବୀଯୈଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହେଦବାର ମାଧ୍ୟମରେ ଯେଶୁ ପରିବାରବର୍ଗରୁ ଆସିଥିବା ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ଶର୍ମ୍ୟା 74 ଜଣ।

44 ଗାୟକଗଣ:

- ଆସଫର ବଂଶଧର 148 ଜଣ।

45 ଏହମାନେ ହେଲେ ଦ୍ୱାରାଳଗଣ:

- ଶଲ୍ମିର ବଂଶରମାନେ, ଆଟର, ଟଳମୋନ, ଅକ୍ଷବ,
ହଟୀଠା ଓ ଶୋବୟ 138 ଜଣ।

46 ମନ୍ତ୍ରିରର ଦାସମାନେ ହେଲେ:

- ସୀହର ବଂଶରମାନେ, ହସ୍ତିପା,
ଚକ୍ରାୟୋତର ବଂଶଧର।
 47 କେରୋସର, ସୀଯୁର, ପଦୋନ ।
 48 ଲିବାନା, ହରାଦ, ଶଲମୟ,
 49 ହାନନ, ଗିବେଲ, ଗହର,
 50 ଶାୟୁ, ରତ୍ନୀନ, ନକୋଦ,
 51 ଗସମ, ଉଷ, ପାସେହ,
 52 ଦେଖ୍ୟ, ମିଶ୍ରନୀମ, ନପୁଷ୍ଟୀମ,
 53 ବକ୍ରୁକ, ହକୁପା, ହର୍ବୁର,
 54 ବସ୍ତୁତ, ମହୀଦା, ହର୍ଣ୍ଣ,

- 55 ବର୍କୋସ, ସୀଷର, ତେମହ,
 56 ନରସୀହ, ହଟୀପା ।
- 57 ଶଲୋମନର ଦାସମାନଙ୍କର ବଂଶଧରମାନେ ହେଲେ:
ସୋଟ୍ୟ, ସେଫେରତ, ପରଦା,
 58 ଯାଳା, ଦର୍କୋଶ, ଗିବେଲ,
 59 ଶପ୍ଟିଯୁ, ହଟୀଲ, ପୋଖେରତ-ହୃଦସବାୟିମ
ଓ ଆମୋନ,
 60 ମନ୍ତ୍ରିର ସମୁଦ୍ର ଦାସ ଓ ଶଲୋମନଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କର
ବଂଶଧର 392 ଜଣ।
- 61 ତେଲମେଲହ, ତେଲହର୍ଗୀ, କରହ, ଅଦନ ଓ ଲମ୍ବେର,
ଏସବୁ ପ୍ଲାନରୁ ଲୋକମାନେ ସବୁ ଆସିଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ
ଜଣ୍ଣାଯେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ବୋଲି ମନ ମନ ପିତ୍ତ ପରିବାର
ଓ ଗୋଷ୍ଠୀର ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେହି
ଲୋକମାନେ ହେଲେ ଏହିମାନେ ।
- 62 ଦଲ୍ୟ ଟୋବ୍ୟ ଓ ନକୋଦ ବଂଶଧର
642 ଜଣ ।
- 63 ଯାଜକମାନଙ୍କ ପରିବାର ମଧ୍ୟ
ହବାୟ, ହକୋପ ଓ ବର୍ଷିଲ୍ୟର ବଂଶଧର । ଏହି
ବର୍ଷିଲ୍ୟ ଗିଲିଯୁଦୀୟ ବର୍ଷିଲ୍ୟର ଏକ କନ୍ୟାକୁ
ବିବାହ କରିବାରୁ ତାହାର ନାମ ଅନୁସାର ସେ ଖ୍ୟାତ
ହେଲା ।
- 64 ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରର ଜଡ଼ିହାସ ଖୋଦିଲେ,
ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ପଞ୍ଜିକୃତ
ହୋଇଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ
ସେମାନେ ଯାଜକତ୍ତର ଅଯୋଗ୍ୟ ଘୋଷିତ ହେଲେ । 65 ଶାସନକର୍ତ୍ତା
ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେଉଁ ଜୀମ ଓ ଭୁଲ୍ଲୀମଧ୍ୟାରୀ ଯାଜକ
ଉପନ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ପଦିତ୍ର ବସୁ ଭୋଜନ
କରିବ ନାହିଁ ।
- 66 ଆଉ ସମସ୍ତ ସମାବେଶରେ 42,360 ଜଣ ଥିଲେ ।
 67 ଏହା ଛଡ଼ା ସେମାନଙ୍କ ଦାସଦାସୀ 7,337 ଜଣ ଥିଲେ ।
 ସେମାନଙ୍କର 245 ଜଣ ଗାୟକ ଗାୟକୀ ଥିଲେ । 68 ସେମାନଙ୍କର
736 ଅଗ୍ନ, 245 ଖଚର, 69-435 ଓଟ, 6,720 ଗଧ
ଥିଲେ ।
- 70 ପରିବାରର ପ୍ରଧାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ସେହି
କର୍ମ ନମନେ ଦାନ କଲେ । ଶାସନକର୍ତ୍ତା 1,000 ସ୍ତର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା,
ପର୍ବତ କୁଣ୍ଡ, 530 ଯାଜକଯୁ ବସୁ ଦେଲା । 71 ଆଉ
ପରିବାରର କେତେକ ପ୍ରଧାନ ଲୋକ କୋଷାଗାରକୁ 20,000
ସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ମୁଦ୍ରା ଓ 2,200 ରୂପାମୁଦ୍ରା ଦେଲେ । 72 ଅନ୍ୟ ଲୋକ
ସମସ୍ତେ ମିଥିକ 20,000 ସ୍ତର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା ଓ 2,000 ରୂପା ମୁଦ୍ରା
ଓ ସତ୍ତରିତ ଯାଜକାୟ ବସୁ ଦେଲେ ।
- 73 ଏହାପରେ ଯାଜକମାନେ, ଲେବୀୟମାନେ, ଦ୍ୱାରାଳଗାନେ,
ଗାୟକମାନେ ଓ ମନ୍ତ୍ରିର ସେବକମାନେ ଓ ସମଗ୍ର ଜଣ୍ଣାଯେଲୀୟ

ନିଜ ନିଜ ନଗରରେ ବାସ କଲେ । ଏଣୁ ସପୁମ ମାସରେ ସମସ୍ତ ଜଗାଯୈଲୀୟମାନେ ନିଜ ନିଜ ନଗରରେ ଥିଲେ ।

ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ ପଢ଼ିଲେ

8 ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଦଳଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଥିବା ଛକରେ ଏକମନରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଜଗାଯୈଲକୁ ମୋଶାଙ୍କର ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ତାହା ଆଶିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଏହା ଲିପିକାରଙ୍ଗୁ କହିଲେ । **2** ସପୁମ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଯାନକ ଏହା, ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପୁସ୍ତକ ଆଶିଲେ । ସମସ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିପାରିବେ ଓ ବୁଝିପାରିଲେ । **3** ସେ ଦଳଦ୍ୱାର ସମ୍ବନ୍ଧସ୍ତ ଛକରେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଆଦି ଯେତେଲୋକ ବୁଝି ପାରନ୍ତ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରଭାତ୍ରୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକରୁ ପାଠ କଲେ । ଆଉ ସମସ୍ତ ଲୋକେ ତାହା ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିଲେ ।

4 ଏହା ଯାନକ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ମିତ କାଠମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଉପରେ ଠିଆ ହେଲେ । ଆଉ ଦଶିଣ ପାର୍ଶ୍ଵର ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ମନ୍ତ୍ରଥୟ, ଶୋମା, ଅନାୟ, ଉରିଯୁ, ହଲକିଯୁ, ମାସେୟ ଠିଆ ହେଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵର ପଦାୟ ଓ ମାଣ୍ୟାଲୀ, ମଲକିଯୁ, ହଶୁମ ଓ ହଶବଦାନା, ଦିଖରୟ ଓ ମଶୁଲମ ଠିଆ ହେଲେ ।

5 ଏହାପରେ ଏହା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକ ଫିଟାଇଲେ । କାରଣ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ଲାନରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ । ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକ ଫିଟାଇବା ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ । **6** ତେଣୁ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ମହାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କଲା । ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକ ନିଜ ନିଜର ହସ୍ତ ଉଠାଇ କହିଲେ, “ଆମେନ! ଆମେନ!”

7 ଯେଶୁ, ବାନି, ଶେରେଶ୍ୟ, ଯାମୀନ୍, ଥକକୁର, ଶବଥ୍ୟ, ହୋଦୀୟ, ମାସେୟ, କଲିଟ, ଅସର୍ଯ୍ୟ, ଯୋଶାବଦ, ହାନନ, ପଲ୍ୟ ଏହି ଲୋକମାନେ ଲେବୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀର ଥିଲେ । ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବୁଝାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ନିଜ ନିଜ ପ୍ଲାନରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିଲେ । **8** ସେମାନେ ଶୁଷ୍ଟରୁପେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକରୁ ପାଠ କଲେ ଏବଂ ତହିଁର ଅର୍ଥ ବୁଝାଇ ଦେଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଲୋକମାନେ ବୁଝି ପାରିଲେ ।

9 ଦେଶାଧିକ୍ଷା ନିର୍ମିଯ୍, ଲିପିକାର ଓ ଯାନକ ଏହା ଓ ଲେବୀୟମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ବୁଝିବାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ, “ଆଜି ଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମିମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ପଦିତ୍ର ଅଟେ । ଶୋକ କରନାହିଁ କି ଗୋଦନ କରନାହିଁ ।” ସେମାନେ ଏହା କହିଲେ, କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବାକ୍ୟ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରନେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଗୋଦନ କଲେ ।

10 ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଘରକୁ ଯାଅ, ଚକ୍ରକଣ ତ୍ରୁବ୍ୟ ଭୋଦନ କର, ସ୍ତରିଷ୍ଟ ତ୍ରୁବ୍ୟ ପାନ କର ଓ ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରସୁତି ହୋଇ ନାହିଁ, ତାହା ପାଇଁ କିଛି ପଠାଇ । କାରଣ ଆଜି ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ପଦିତ୍ର

ଅଟେ । ଭୁମେହମାନେ ବୁଝିତ ହୃଥ ନାହିଁ । ଯେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ଭୁମିମାନଙ୍କର ବଳ ହେବି ।”

11 ଏହାପରେ ଭାବରେ ଲେବୀୟମାନେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଭୁମି କରାଇଲେ । “ଭୁମେ ସମସ୍ତେ ନିରବ ହୃଥ, କାରଣ ଆଜି ପଦିତ୍ର ଦିନ । ଭୁମେହମାନେ ବୁଝିତ ହୃଥ ନାହିଁ ।”

12 ଏହାପରେ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଭୋଦନପାନ କରିବାକୁ, ଉପହାର ପଠାଇବାକୁ ଓ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ଶୁଳିଗଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ପରିଥିବା ବାକ୍ୟର ଅର୍ଥ ବୁଝି ପାରିଲେ ।

13 ଏହାପରେ ଦିତୀୟ ଦିନ, ସମଗ୍ର ଲୋକଙ୍କ ପରିବାରର ପ୍ରଧାନବର୍ଗ, ଯାନକ ଲୋକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବାକ୍ୟ ବିବେଚନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ଲିପିକାର ନିକଟରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ ।

14 ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସବୁ ପାଇଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିଶାଇଥିଲେ । ବର୍ଷର ସମ୍ବନ୍ଧ ମାସରେ ଜଗାଯୈଲୀୟ ବାସୀମାନେ କ୍ଷଣପ୍ଲାୟୀ କୁଟୀରପର୍ବ ପାଇନ କରିବା ଉଚିତ । **15** ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଯିନ୍ଦ୍ରାଳମକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ନଗରକୁ ପଠାଇଲେ । “ପର୍ବତମଧ୍ୟ ଦେଶକୁ ଯାଥ ଏବଂ ଅଳିର ବୁଝର ଡାଳ, ନଙ୍ଗଳ ଅଳିର ଭୁଲ୍ୟ, ମେହେନ୍ଦ୍ର ବୁଝର ଶାଖା, ଖନ୍ଦ୍ରା ଶାଖା ଓ ଗହଳିଆ ଶାଖା ସଂଗ୍ରହ କର । ଏହି ଶାଖାରୁତିକ କ୍ଷଣପ୍ଲାୟୀ ପତ୍ରକୁଟୀର ତିଆର କରିବାରେ ବ୍ୟବହାର କର । ଏହାପରି କର କାରଣ ତାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଅଛି ।”

16 ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ବାହାରେ ଯାଇ ତାହା ସବୁ ଆଣି ଆପଣା ପାଇଁ ପତ୍ର କୁଟୀର ନିର୍ମାଣ କଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ନିଜର ହୃଥର ଛାତ ଉପରେ ଓ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୁହର ସବୁ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଓ ଜଳ ଘାର ଛକରେ ଓ ଜମ୍ବୁମିଦ ଘର ଛକରେ ଅଲ୍ଲାଯୀ କୁଟୀର ନିର୍ମାଣ କଲେ । **17** ନିର୍ବାୟୀତ ଫେର ଆସିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସମଗ୍ର ଦଳ ପତ୍ରକୁଟୀର ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ । ନୂନର ପୁତ୍ର ଯେଶୁଯୁର ସମୟବଧ୍ୟ ସେହିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗାଯୈଲଗର ସନ୍ତାନଗଣ ସେପର କର ନଥିଲେ । ଏଣୁ ଏଥିପାଇଁ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦ ହେଲା ।

18 ଆହୁର ସେ ପ୍ରଥମ ଦିନବଧ୍ୟ ଶେଷଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିଦିନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକରୁ ପାଠ କଲେ । ପୁଣି ଲୋକମାନେ ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ବପାଳନ କଲେ । ଆଉ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଅଷ୍ଟମ ଦିନ ମହାସନ୍ଧି ହେଲା ।

ଜଗାଯୈଲୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ସିକ୍ରାର କଲେ

9 ସେହି ମାସ ଚବିଶ ଦିନରେ ଜଗାଯୈଲଗର ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ । ସେମାନେ ଉପବାସ କର ଦୁଃଖଦ ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁଶ୍ରମ କାହୁଥ ବୋଲି ଏକତ୍ର ଠିଆ ହେଲେ । **2** ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଜଗାଯୈଲୀୟ ବଂଶ ସେମାନେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅଳଗା ଠିଆ ହେଲେ । ଜଗାଯୈଲୀୟମାନେ ମନ୍ଦିରରେ ଠିଆ ହୋଇ ନିଜର ପାପ ସିକ୍ରାର କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ କରିଥିବା ପାପ ସିକ୍ରାର କଲେ ।

୩ସେମାନେ ସୋରେ ପ୍ରାୟ ତିନି ଘଣ୍ଟାଧର ଠିଆ ହେଲେ, ଏବଂ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକ ପାଠ କଲେ । ଏହାପରେ ସେମାନେ ସୋରେ ତିନିଘଣ୍ଠାର ଉତ୍ତରଧର ସେମାନଙ୍କର ପାପ ସ୍ଵାକାର କଲେ ଓ ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଉପାସନା କଲେ ।

୪ସେମାନେ ଯେଗୁୟ, ବାନି, କଦମ୍ବୀଯୈଲୁ, ଶବନ୍ୟ, ଭୁନ୍ତି, ଶେରେବିଯୁ, ବାନି ଓ କମାନି ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପଛରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥରେ କ୍ରୂଦନ କଲେ । ୫ସେମାନେ ଲେବୀୟମାନେ: ଯେଗୁୟ, କଦମ୍ବୀଯୈଲୁ, ବାନି, ହରବନ୍ୟ, ଶେରେବିଯୁ, ହ୍ରୋଦ୍ୟ, ଶବନ୍ୟ, ପାପାହ୍ୟ କହିଲେ, “ଉଠ ଅନାଦିକାଳରୁ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କର ।”

ସକଳ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ପ୍ରଗଞ୍ଚାର ଉନ୍ନତ ଭୁମି ପ୍ରତାପାନ୍ତି ନାମ ଧନ୍ୟ ହେବ ।

୬ଭୁମେ ହଁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ । ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, କେବଳ ଭୁମେ ହଁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ । ଭୁମେ ଆକାଶର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା! ଭୁମେ ହଁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵର୍ଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତ । ଏବଂ ସୁର୍ଗର ସମସ୍ତ ଦସ୍ତ ଭୁମେ ହଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛ । ଭୁମେ ପୃଥ୍ବୀ ଓ ତହିଁରେ ସକଳର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା । ଭୁମେ ସମୁଦ୍ରର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ତମମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଦସ୍ତର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା । ଭୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଜୀବନଦାତା । ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଦୂତଗଣ ଭୁମିକୁ ଉପାସନା କରିଛ ।

୭ଭୁମେ ହଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ । ଭୁମେ ହଁ ଅନ୍ତରୁମଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲ । ବାଦିଲୋନିଆର ଉର ଦେଶରୁ ତାଙ୍କୁ ବାହାର କରିଥାଣି ଅନ୍ତରୁମା ନାମ ଦେଲ ।

୮ଭୁମେ ତାଠାରେ ତାର ଅନ୍ତକରଣ ବିଶ୍ୱ ଦେଖିଲ, ଏବଂ ଭୁମେ ତାହା ସହତ ଗୋଟିଏ ଦୁକି କଲ । କିଣାନୀୟ, ହୃତୀୟ, ଲମୋରୀୟ, ପରଶୀୟ ଓ ଯିଦୁଶୀୟ, ରିଗ୍ରାଣୀୟର ଭୁମି ଅନ୍ତରୁମର ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ଏହା ଦେବାକୁ ପ୍ରତିକ୍ଷା କରିଥିଲେ ।

ଅନ୍ତରୁମର ବଂଶକୁ ଏହାକୁ ଦେବାପାଇଁ ଏବଂ ଭୁମେ ଭୁମର ପ୍ରତିକ୍ଷା ରଖି କରିଛ । କାରଣ ଭୁମେ ଧର୍ମମ୍ୟ ଅଟ ।

୯ଭୁମେ ମିଶରଠାରେ ଆମ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର କ୍ଷେତ୍ର ଦେଖିଲ ଓ ସୁଣ ସାଗର ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରୂଦନ ଶୁଣିଲ ।

୧୦ଭୁମେ ଫାରୋ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଦାସ ଓ ତା'ର ଦେଶସ୍ତ ସମୁଦ୍ରାୟ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ନାନା ଚିତ୍ତ ଓ ଆଶ୍ୟର୍ଯ୍ୟ କର୍ମମାନ ଦେଖାଇଲ । କାରଣ ମିଶରୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରୁଷ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ଏଣୁ ଭୁମେ ଆନିର ନ୍ୟାୟ ଆପଣା ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କରିଥାନ୍ତ ।

୧୧ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କ ବାକ୍ଷାତରେ ସମୁଦ୍ରକୁ ଭାଗ କଲ । ସେମାନେ ଶୁଣ ଭୁମି ଦେଇ ଯିବାପର ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଗଲେ । ମାତ୍ର ଗଭୀର ଜଳରେ ପ୍ରସର ଭୁଲ୍ୟ ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ଗୋଟିଏବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଗାଧ ସମୁଦ୍ରରେ ନିଷେପ କଲ ।

୧୨ଭୁମେ ଦିବସରେ ମେଘ ସ୍ଵର୍ଗ ଦାସ, ରାତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କ

ଯିବା ବାଟକୁ ଦୀପି ଦେବା ନମନେ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ ଦାସ ଗମନ କରିଲ ।

୧୩ଭୁମେ ସୀନ୍ୟ ପରଦିତକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲ । ସୁର୍ଗରୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲ । ସେମାନଙ୍କୁ ପଥାର୍ଥ ଶାସନ ଓ ସତ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଉତ୍ତମ ବିଧ ଓ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ କଲ ।

୧୪ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ପଦତ୍ର ବିଶ୍ୱାମ ଦିନ ଜ୍ଞାତ କରିଲ । ଆପଣା ଦାସ ମୋଶାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଓ ବିଧ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଦେଶ କଲ ।

୧୫ସେମାନଙ୍କ ଶୁଧା ନିବାରଣ ନମନେ ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁର୍ଗରୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେଲ । ସେମାନଙ୍କ ତୃଷ୍ଣାପାଇଁ ଭୁମେ ଶେଲରୁ ନଳ ନିର୍ଗତ କଲ । ଭୁମେ ‘ଆଜ୍ଞା ଦେଲ, ଯାଥ, ଭୂମିକୁ ନିଆ,’ ଯେଉଁଟାକି ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ଶପଥ କରିଥିଲ ।

୧୬ମାତ୍ର ସେମାନେ, ଆମମାନଙ୍କ ପୁର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଗର୍ବ ଆଚରଣ କଲ । ସେମାନେ ଜିଦଖୋର ଥିଲେ ଓ ଭୁମି ଆଜ୍ଞା ସେମାନେ ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ ।

୧୭ସେମାନେ ନିୟମମାନ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଅସମ୍ଭବ ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କରିଥିବା ଆଶ୍ୟର୍ଯ୍ୟ କର୍ମମାନ ମନେ ରଖିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଜିଦଖୋର ଥିଲେ । ଦାସତ୍ତ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରିଯିବା ନମନେ ବିଦ୍ରୋହ ଭାବରେ ଜଣଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ କର ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ।

ତଥାପି ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶମା କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ, କୃପାମ୍ୟ, ସେହିଶୀଳ, କ୍ଲୋଧରେ ଧର ଓ ଦୟାରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ । ଏଣୁ ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରତ୍ୟୋଗ କଲା ନାହିଁ ।

୧୮ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଭୁମେ ଭୁମର ମହାନ କରୁଣା ଯୋଧୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ପରତ୍ୟୋଗ କଲ ନାହିଁ । ପଥ କରାଇବା ନମନେ ଦିବସରେ ମେଘସ୍ତମ ଓ ରାତ୍ରିରେ ଅଗ୍ନି ମଶାଲକୁ ସେମାନଙ୍କଠାର ଛତାଇ ନେଇ ନାହିଁ ।

୧୯ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଆପଣାର ମଙ୍ଗଳମ୍ୟ ଆମା ପ୍ରଦାନ କଲ । ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାର ଭୁମି ମାନ୍ଦା ଛତାଇ ନେଇ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ତୃଷ୍ଣୁ ନିବାରଣାର୍ଥେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳ ଦେଲ ।

୨୦ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଆପଣାର ପ୍ରତିପାଳନ କଲ । ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଅଭିବ ହେଲା ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ବସ୍ତୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ଫୁଲିଲା ନାହିଁ ।

୨୨ଭୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଭୁମେ ତାଙ୍କୁ ନାନା ରାଜ୍ୟ ଓ ଗୋଟ୍ରୀ ଦେଲ ଓ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ବାଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ନିରୂପଣ କଲ । ତେଣୁ ସେମାନେ ସାହେନ ଦେଶ ହଷ୍ଟବୋନ ଶାକାର ଦେଶ, ବାଶନର ଓର ଶାକାର ଦେଶ ଅଧିକାର କଲେ ।

23ଭୁବେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶଧରଗଣଙ୍କୁ ଆକାଶର ନଷ୍ଟେତ୍ରଗଣ ଭୁଲ୍ୟ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ କଲ । ଯେଉଁଦେଶ ସେମାନେ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଯିବେ ଦୋଳି ଭୁବେ ସେମାନଙ୍କ ପୁର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କଠାରେ ଶପଥ କରିଥିଲ, ସେହି ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଥାଣିଲ ।

24ଏହପର ସେହି ସନ୍ତାନଗଣ ଦେଶରେ ପରି ଅଧିକାର କଲେ । ଆଉ ଭୁବେ ସେମାନଙ୍କ ସମୁଖରେ ସେହି ଦେଶବାସୀ କଣାନୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲ । ସେମାନେ ଯେପରି ନନ୍ଦ ଜଳାମତେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ । ଏଥପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ରାଜଗଣଙ୍କୁ ଓ ଦେଶପୁରୁଷ ନାନାଗୋଷ୍ଠୀକୁ ସେମାନଙ୍କ ଦସ୍ତ୍ରରେ ସମର୍ପଣ କଲ ।

25ତହିଁରେ ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀର ବେଣ୍ଟୁତ ନଗର ସକଳ ଓ ଉତ୍ତର ଭୂମି ଦେଲେ । ସର୍ବପ୍ରକାର ଉତ୍ତମ ଦ୍ରୁବ୍ୟରେ ପଶିପୁଣ୍ଡ ଗୁହ୍ର, ଶୋଷିତ କୃପ, ଦ୍ରାଷ୍ଟାନ୍ତର, ନିତକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଅପାର ଫଳଦୂଷ ଅଧିକାର କଲେ । ସେମାନେ ଭୁବେ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଇଲେ । ସେମାନେ ଭୁବେର ମହା ମଙ୍ଗଳ ଦାନରେ ଆନନ୍ଦ କଲେ ।

26ତଥାପି ସେମାନେ ଅନାଜାବହ ହେଲେ । ସେମାନେ ଭୁବେ ଶିରୁଦ୍ରରେ ଦ୍ରୋହାଚରଣ କଲେ । ସେମାନେ ଭୁବେର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନନ୍ଦ ପଛକୁ ପକାଇଲେ । ସେମାନେ ଭୁବେର ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦବକାମାନେ ଭୁବେ ପାଖକୁ ଫେର ଆସିବା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ ସେମାନେ ସେହି ଯାନକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ ନନ୍ଦନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

27ଏଣୁ ଭୁବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିପକ୍ଷଗଣ ଦସ୍ତ୍ରରେ ସମର୍ପଣ କରିବାର ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଲେଶ ଦେଲେ । ମାତ୍ର କ୍ଲେଶ ସମୟରେ, ସେମାନେ ଭୁବେଠାରେ ଆହାୟ ପାଇଁ ଚିକାର କଲେ ଏବଂ ଭୁବେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ତାହା ଶୁଣିଲ । ଆପଣା ବହୁଶିଧ ଦୟାନ୍ତ୍ୟାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରା କର୍ତ୍ତରଣ ଦେଲ । ସେମାନେ ବିପକ୍ଷଗଣ ଦସ୍ତ୍ରରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରା କଲେ ।

28ମାତ୍ର ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାମ କଲାପରେ, ପୁନର୍ବାର ଭୁବେ ଦ୍ରୁଦ୍ରରେ କୁକର୍ମମାନ କଲେ । ଏଣୁ ଭୁବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁଗଣଙ୍କ ଦସ୍ତ୍ରରେ ସମର୍ପଣ କଲ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତର୍ତ୍ତ କଲେ । ତଥାପି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଫେର ଭୁବେ ନିକଟରେ କ୍ରମନ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଭୁବେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ତାହା ଶୁଣିଲ । ଆଉ ଅନେକଥର ଭୁବେ ଆପଣା ଦୟା ଅନୁଷ୍ଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରା କଲ ।

29ପୁନର୍ବାର ଭୁବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କଲ । ଭୁବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିକଟକୁ ଫେରିବା ପାଇଁ କହିଲ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବହୁତ ଗର୍ବ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଭୁବେର ଆଜା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ଯଦି ଲୋକମାନେ ଭୁବେର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନନ୍ତ, ତେବେ ସେମାନେ ବାସୁଦରେ ବଞ୍ଚି ପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଆମର ପୁର୍ବପୁରୁଷଗଣ ଭୁବେର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଚ୍ଚ କାଳେ । ସେମାନେ ବହୁତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲେ ଏବଂ ଭୁବେକୁ ପ୍ରତ୍ୟାମାନ କଲେ । ସେମାନେ ଭୁବେର ଆଜା ମାନଲେ ନାହିଁ ।

30ତଥାପି ବହୁବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସହ୍ୟ କଲ ଓ ଆପଣା ଆମାଦ୍ୱାରା ଆପଣା ଭବିଷ୍ୟଦବକାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଭୁବେ ସତର୍କ କଲ । ମାତ୍ର ସେମାନେ କର୍ଣ୍ଣପାତ

କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ନାହିଁ । ଏଣୁ ଭୁବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦସ୍ତ୍ରରେ ସମର୍ପଣ କଲ ।

31କାରଣ ଭୁବେ ଦୟାବାନ, ଭୁବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରାପୁରି ଧ୍ୟେ କଲନାହିଁ । ଭୁବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରତ୍ୟାଗ କଲ ନାହିଁ କାରଣ ଭୁବେ କୃପାମୟ ଦୟାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଥିଲ ।

32ଏଣୁ ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ମହାନ ପରାକ୍ରାନ୍ତ ଓ ଉତ୍ୟକ୍ରମ ପରମେଶ୍ୱର ଭୁବେ ନିଯମ ଓ ଦୟା ପାଳନ କରିଥାଆ । ଅମ୍ବରୀୟ ରାଜଗଣର ସମୟାବଧି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ, ଆମମାନଙ୍କ ରାଜଗଣର ଉପରେ, ଆମମାନଙ୍କ ଅଧିପତିଗଣ ଉପରେ, ଆମମାନଙ୍କ ଯାନକଗଣ ଉପରେ, ଆମମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ ବକ୍ତ୍ରଗଣ ଉପରେ, ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣ ଉପରେ ଓ ଭୁବେର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ କ୍ଲେଶ ଘଟିଥିଲ, ତାହାସବୁ ଭୁବେ ଦୁଷ୍ଟିରେ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଖାନ୍ତାର ।

33ତଥାପି ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା ଯାହା ଘଟିଥିଲ, ସେ ସବୁରେ ଭୁବେ ଧରମପ୍ରୟେ ଥିଲ । କାରଣ ଭୁବେ ସତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲ । ମାତ୍ର ଆମେମାନେ ଦୁଷ୍ଟମର୍ତ୍ତି କରିଥାନ୍ତି ।

34ପୁଣି ଆମମାନଙ୍କ ରାଜଗଣ, ରାଜତପୁତ୍ରଗଣ, ଆମର ଯାନକଗଣ ଓ ଆମର ପୁର୍ବପୁରୁଷଗଣ ଭୁବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କର ନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ଭୁବେର ଆଜା ଏବଂ ଭୁବେ ସତର୍କବାଣୀ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ, ଯାହା ଭୁବେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ରୁଦ୍ରରେ ଦେଇଥିଲ ।

35ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁବେର ପ୍ରଦତ୍ତ ମହାମଙ୍ଗଳରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମୁଖରେ ଭୁବେର ସମର୍ପିତ ପ୍ରଗମ୍ପ ଓ ଉତ୍ୱର ଦେଶରେ ଭୁବେର ସେବା କର ନାହାନ୍ତି । କି ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ବୁକ୍ଷମର୍ତ୍ତ ଫେର ନାହାନ୍ତି ।

36ଆଜି ଆମେମାନେ ଦାସ ହୋଇଥାନ୍ତି । ପୁଣି ଭୁବେ ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଗଣକୁ ଯେଉଁ ଦେଶର ଫଳ ଓ ଉତ୍ୱର ଦ୍ରୁଦ୍ର ଭୋଗ କରିବାକୁ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଦେଶରେ ଆମେମାନେ ଦାସ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

37ଆଉ ଆମମାନଙ୍କ ପାପ ହେତୁ ଭୁବେ ଯେଉଁ ରାଜଗଣଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ଵାପନ କରିଥିଲ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହି ଦେଶ ପ୍ରବୁର ଫଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥାନ୍ତି । ଆମମାନଙ୍କ ଗରୀର ଉପରେ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପଗୁଗଣ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଵକ୍ଷମତ କ୍ଷମତା ଅଛି । ଆଉ ଆମେମାନେ ମହା କ୍ଲେଶରେ ଅଛି ।

38ତଥାପି ଏସବୁ ଘଟିଲେ ହେ ଆମେମାନେ ଏକ ନିର୍ମିତ ନିଯମ କର ତାହା ଲୋକିଥାନ୍ତି । ଆଉ ଆମମାନଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ, ଆମମାନଙ୍କ ଲୋବୀୟମାନେ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ଯାନକମାନେ ତାହା ମୋହରଙ୍କତି କରୁଥିଛନ୍ତି ।

10 ଏହି ବୁନ୍ଦ ପତ୍ରଗୁଡ଼କ ଏହସବୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମୋହରରେ ସାକ୍ଷତ ହୋଇଥିଲା । ଯଥା:- ରାଜ୍ୟପାଳ ନିହିମିଯ ହଖଲିଯ ପୁତ୍ର ସିଦ୍ଧିକୟ । ୨ସର୍ପ, ଅଷ୍ଟର୍ପଣ, ଯିତେମିଯ, ୩ସର୍ବତ୍ର, ଅମରମୟ ମଲକିଯ, ୪ହୁଶ, ଶବନମୟ, ମଲୁକ, ୫ହାରମ, ମରେମୋତ ଓବେଦିଯ, ୬ଦାନମ୍ବେଲ, ଗିନ୍ଦିଥୋନ,

ବାରକ, ୭ମଶୁଳମ, ଅଦୟ, ମିଥ୍ୟାମୀନ, ୮ମାସିଯ, ବିଲଗ୍ୟ, ଶମିତ୍ୟ, ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଯାଜକ ଥିଲେ ।

୯ଲେବୀୟଶ ଯଥା: ଅସମୟର ପ୍ରତି ଯେଶୁ, ହେମଦଦର ସନ୍ନାନଶଣ ମଧ୍ୟରୁ ବିନ୍ଦୁଯ୍ୟ ଓ କଦମ୍ବେଲ । ୧୦ସେମାନଙ୍କ ଭାତ୍ତଗଣ, ଶବନ୍ୟ, ହୋଦ୍ୟ, କଳିଟ, ପଲାୟ, ହାନନ, ୧୧ମାଝା, ରହୋବ, ହଶବ୍ୟ, ୧୨ସକୁର, ଶେରେବୀୟ, ଶବନ୍ୟ, ୧୩ହୋଦ୍ୟ, ବାନ, ବନୀନ୍ୟ,

୧୪ଏହ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ବର୍ଗମାନେ, ପରଯୋଗ, ପହତ୍-ମୋୟାବ, ଏଲମ, ସତ୍ତ୍ଵ, ବାନ, ୧୫ବୁନ୍ଦି, ଅସଗଦ, ଦେବ୍ୟ, ୧୬ଆଦୋନ୍ୟ, ଦିଗବ୍ୟ, ଅଦୀନ, ୧୭ଆଟେଇ, ଦ୍ରଜକ୍ୟ, ଅସୁର, ୧୮ହୋଦ୍ୟ, ହଶୁମ, ବେତସ୍ୟ, ୧୯ହାରୀପ୍ରୀତି, ଅନାଥୋଡ଼, ମୋଦ୍ୟ ଓ ନେବ୍ୟ । ୨୦ମରପୀୟସ, ମଶୁଲମ ଓ ହେଷାର, ୨୧ମଶେଷବେଳ, ସାବେକ ଓ ପକୁପ୍ତ, ୨୨ପଲାଟିଯ୍ୟ, ହାନନ ଓ ଅନାୟ, ୨୩ହୋଶେଯ୍ୟ, ହମାନ୍ୟ, ଓ ହଶୁବ୍ର, ୨୪ହେଲୋହେସ ପିଲହ, ଶୋବେକ, ୨୫ରହୁମ, ହଶବନା ଓ ମାସ୍ୟେ, ୨୬ଅହ୍ୟ, ହାନନ ଓ ଅନାନ୍ତ, ୨୭ମଲୁକ, ହାରିମ ଏବଂ ବାନା ।

୨୮-୨୯ତେଣୁ ଏହ ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଶପଥ କଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯଦି ଆୟେମାନେ ଆମ୍ବର ଶପଥ ନରଖୁ, ତେବେ ଆୟେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁ ଅପରିଣ ପଚିବ ।” ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତାଙ୍କର ଦାସ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷଣା କରାଗଲା । ଏହ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ସାବଧାନ ସହକାରେ ସଦାପ୍ରତ୍ୱ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ନିୟମ ମାନବା ପାଇଁ ଶପଥ କଲେ । ସେମାନେ ହେଲେ, ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟୁମାନ ଯାଦକମାନେ, ଲେବୀୟମାନେ, ଦ୍ୱାରପାଳମାନେ, ଗାୟକମାନେ, ନଥୀନୀୟମାନେ ଓ ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଳଗା କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖିପାରିବେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥିରଣ, ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ଓ ସେମାନଙ୍କର କନ୍ୟାଗଣ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜ୍ଞାନବାନ ଓ ବୃଦ୍ଧିମାନ ଲୋକ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭାତ୍ତଗଣ, ସେମାନଙ୍କର କୁଳୀନଗଣ ଏହ ଶପଥ ନେବା ପାଇଁ ରହି ଥିଲେ ।

୩୦ସେମାନେ ପ୍ରତିକା କରି କହିଲେ, “ଆୟେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ କନ୍ୟାଗଣ ଦେବୁ ନାହିଁ । କି ଆପଣାମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ କନ୍ୟାଗଣ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ନାହିଁ ।

୩୧“ଆୟେ ପ୍ରତିକା କରୁଥାନ୍ତେ, ଆଉ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଦ୍ୱାରା ବାରରେ କୌଣସି ପଦାର୍ଥ କି ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ବିକିବାକୁ ଆଣିଲେ, ଆୟେମାନେ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟଦିନରେ, କି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପଦିତ୍ର ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତାହା କିଣିବୁ ନାହିଁ । ଆଉ ସମ୍ପୁମ ବର୍ଷ, ସର୍ବପ୍ରକାର ଉଣ ଆଦାୟ କରିବାର ଛାଡ଼ି ଦେବୁ ।

୩୨“ଆୟେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗ୍ରୂପ ମଧ୍ୟ । ଏବଂ ଏକ ତୃତୀୟଶ ଶେକଳ ରୂପା ପ୍ରତିବର୍ଷ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦେବୁ । ୩୩ଅର୍ଥାତ୍ ଦର୍ଶନୀୟ ଗୋଟାର ଓ ନିତ୍ୟ ଉତ୍ସାହ

ନେବେଦ୍ୟର ଓ ନିତ୍ୟ ହୋମବଳିର, ବିଶ୍ଵାମ ବାରର ଅମାବାସ୍ୟାର, ନିରୂପିତ ପର୍ବତିର ଓ ପଦିତ୍ର ଦ୍ୱର୍ବ୍ୟାଦିର ଓ ଜଗାୟେଲର ପ୍ରାୟୁକ୍ତିଗାର୍ଥକ ପାପବଳିର ଓ ଆୟୋମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ।

୩୪“ଆୟେମାନେ ଶୁଳାବାଣ୍ଟ କରି ଯାଜକମାନଙ୍କ ବଂଶ ପାଇଁ, ଲେବୀୟଗଣ ପାଇଁ, ସଦାପ୍ରତ୍ୱୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପାଇଁ କାଠ ଆଶୁଥବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଣିକ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସ୍ଥିର କରିଅଛୁ । ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯାହା ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ସେହି ଅନୁସାରେ ଆମ ସଦାପ୍ରତ୍ୱ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯଜବେଦୀରେ ସେହି କାଠଗୁଡ଼କ ଜଳାଯିବା ଉଚିତ ।

୩୫“ଆୟୋମାନଙ୍କ ଦିନିର ପ୍ରଥମକାତ ଶବ୍ୟ ଓ ସର୍ବପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷର ପ୍ରଥମଦାତ ଫଳ, ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ସଦାପ୍ରତ୍ୱୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଏକଥା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ।

୩୬“ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକର ଲିଖିନ ଅନୁସାରେ ଆୟୋମାନଙ୍କ ସନ୍ନାନଶର ଓ ପଶୁଗଣର ପ୍ରଥମକାତ ଆୟୋମାନଙ୍କ ଶୋପଲର ଓ ମେଷପଲର ପ୍ରଥମ ନାତମାନଙ୍କୁ ଆୟୋମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୁହରୁ, ଆୟୋମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ପରଚୟାକାରୀ ଯାଜକମାନଙ୍କ ନକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନିୟମ କରିଥିଲୁ ।

୩୭“ଏବଂ ଆୟୋମାନେ ଉକ୍ତକୁ ଅଟା ଓ ସର୍ବପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଓ ନୃତ୍ୟ ପ୍ରାଣରସ ଓ ତେଜ ଯାଜକମାନଙ୍କ ନକଟକୁ ଓ ଆୟୋମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର କୋଠରୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆମ୍ବର ଦ୍ୱବ୍ୟର ଏକ ଦଶମାଶ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ନକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲୁ । କାରଣ ସେହି ଲେବୀୟମାନେ ଆୟୋମାନଙ୍କ ସକଳ କୃଷିନଗରରେ ଏକ ଦଶମାଶ ଆଦାୟ କରନ୍ତି । ୩୮ମାତ୍ର ଲେବୀୟମାନେ ଦଶମାଶ ଆଦାୟ କରିବା ସମୟରେ ହାରୋଣଙ୍କ ସନ୍ନାନ ଯାଜକ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗ ରହିବ । ଆଉ ଲେବୀୟମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରପ୍ରତି ଉତ୍ସାହ ଗୁହରୁ ଦଶମାଶ ଦଶମାଶ ଆଣିବେ । ୩୯ଜଗାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଏବଂ ଲେବୀୟମାନେ ଭଣ୍ଣାର ଗୁହରୁ ନିର୍ମିତରେ ତାଙ୍କର ଉପହାର ଆଣିବେ । ସେମାନେ ଶବ୍ୟ, ଦ୍ୱାରା ରସ, ତେଜ ସେହି କୋଠରୀରୁ ଆଣିବେ, ଯେଉଁମାନେ ଦ୍ୱାରା ପାଇଁ ରହିଥିଲୁ ଥିବା ଯାଜକମାନେ, ଦ୍ୱାରପାଳଗଣ ଓ ଗାୟକମାନେ ପଦିତ୍ର ପାଇଁ ରହିଥିଲୁ । ଏବଂ “ଆୟେମାନେ ଆୟୋମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତି ହେଲା କରିବୁ ନାହିଁ ।”

ନୂତନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଯିରୁଗାଲମକୁ ପ୍ରଦେଶ

୧୧ ଜଗାୟେଲମାନଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ ଯିରୁଗାଲମରେ ବାସ କଲେ । ଅଧିଶୀଳ୍ୟ ଲୋକମାନେ ପଦିତ୍ର ନଗର ଯିରୁଗାଲମରେ ବାସ କରିବା ନମନେ ପ୍ରତି ଦଶକଣ ମଧ୍ୟରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଓ ଅନ୍ୟ ନଅ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନ୍ୟାନ ନଗରରେ ବାସ କରିବାକୁ ଶୁଳିବାଣ୍ଟ କଲେ । ୨ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଯିରୁଗାଲମରେ ବାସ କରିବାକୁ ସ୍ଥିରତାରେ ସମର୍ପଣ କଲେ, ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ ।

୩ପ୍ରଦେଶର ଏହ ପ୍ରଧାନବର୍ଗ ଯିରୁଗାଲମରେ ବାସ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଯିନ୍ଦବାଦ ଏବଂ ଜଗାୟେଲର ଅନ୍ୟ ନଗରରେ

ଲୋକମାନେ, ଯାଜକମାନେ, ଲେବୀୟମାନେ, ନଥୀନୀୟମାନେ ଓ ଶଳୋମନଙ୍କର ଦାସଗଣର ସନ୍ଧାନମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନନ୍ଦ ନଗରରେ ବାସ କଲେ । **୪**ଯିହୁଦାର ବଂଶଧରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଓ ବିନ୍ୟାମୀନର ବଂଶଧରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ, କେତେକ ଲୋକ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କଲେ ।

ଯିହୁଦାର ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଷିଯୁର ପୁତ୍ର ଅଥାୟ, ସେହି ଉଷିଯୁ ଦିଖିଗ୍ୟର ପୁତ୍ର, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅମରଯୁର, ଅମରଯୁର ପୁତ୍ର ଶଫ୍ଟିଯୁର, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମହଲଲେଲର, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର, ପେରସର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର ଜଣେ । **୫**ବାରକର ପୁତ୍ର ମାସେୟ, ବାରକ କଲ-ହୋଷିର ପୁତ୍ର ଥିଲା । କଲ-ହୋଷି ହସାୟର ପୁତ୍ର, ହସାୟ ଅଦାୟର ପୁତ୍ର, ଅଦାୟ ଯୋଧ୍ୟାରୀବର ପୁତ୍ର, ଯୋଧ୍ୟାରୀବ ଦିଖିଗ୍ୟର ପୁତ୍ର ଥିଲା । ଦିଖିଗ୍ୟ ଶିଲୋମୟମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧର ଥିଲା । **୬**ପେରସର ବଂଶଧର ମୋଟ 468 ଜଣ ବୀର ପୁରୁଷ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କଲେ ।

୭ବିନ୍ୟାମୀନର ବଂଶଧରମାନେ, ଯଥା: ମଶୁଲମର ପୁତ୍ର ସଞ୍ଚ, ମଶୁଲମ ଯୋଧ୍ୟେଦର ପୁତ୍ର, ଯୋଧ୍ୟେ ପଦାୟର ପୁତ୍ର ଥିଲା, ପଦାୟ କୋଲାୟର ପୁତ୍ରଥିଲା, କୋଲାୟ ମାସେୟର ପୁତ୍ର ଥିଲା, ମାସେୟ ଇଥୀଯେଲର ପୁତ୍ର, ଇଥୀଯେଲ ଯିଶାୟଦର ପୁତ୍ର ଥିଲା । **୮**ତାଙ୍କର ତ୍ରୀତାଶ ସହତ ଗବ୍ୟ, ସଲ୍ୟାଥାଦ 928 ଜଣ ଥିଲେ । **୯**ସିନ୍ତିର ପୁତ୍ର ଯୋଧ୍ୟେଲ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ । ହସନ୍ୟର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦା ନଗରର ଦିତୀୟ ଶାସକ ଥିଲେ ।

୧୦ଏହି ଯାଜକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ପାତ୍ର କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ହେଲେ, ଯୋଧ୍ୟାରୀବର ପୁତ୍ର ଯିଦିଯୁ, ଯାଖୀନ, **୧୧**ହଲକିୟର ପୁତ୍ର ସର୍ଯ୍ୟ, ହଲକିୟ ମଶୁଲମର ପୁତ୍ର, ମଶୁଲମ ସାଦୋକର ପୁତ୍ର, ସାଦୋକ ମରାୟୋତର ପୁତ୍ର, ମରାୟୋତ ଅଛୀଷୁରର ପୁତ୍ର, ସର୍ଯ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ନରୀକକ ଥିଲେ । **୧୨**ସେମାନଙ୍କର ଆମ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ଏକାଠି ହୋଇ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର କାମ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ 822 ଜଣ ଥିଲେ । ଯିଗୋହମର ପୁତ୍ର ଅଦାୟ, ପଲକିୟର ଯିଗୋହମ ପୁତ୍ର, ଅମସିର ପୁତ୍ର ପଲକିୟ, ଦିଖିଗ୍ୟର ପୁତ୍ର ଅମସି, ପଶୁଗର ପୁତ୍ର ଦିଖିଗ୍ୟ, ମଲିଯେଲର ପୁତ୍ର ପଶୁହୁର । **୧୩**ଅଦାୟର ଭାତ୍ରାଶ 242 ଜଣ ପିତୃଦିନ ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ, ଅସରେଲର ପୁତ୍ର ଅମଶ୍ୟ ସେହି ଅସରେଲ ଅହସ୍ୟର ପୁତ୍ର, ଅହସ୍ୟ ମଶିଲେମୋତର ପୁତ୍ର, ମଶିଲେମୋତ ଇମ୍ପେରର ପୁତ୍ର । **୧୪**ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଭାତ୍ରାଶ 128 ଜଣ ମହାଦିକ୍ରମଶାଳୀ ପୁରୁଷ ଥିଲେ ଓ ହରାଦୋଲୀମର ପୁତ୍ର ସବ୍ଦୀୟେଲ ସେମାନଙ୍କ ନରୀକକ ଥିଲା ।

୧୫ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯଥା: ହଶୁବର ପୁତ୍ର ଶମ୍ପିୟ, ହଶୁବ ଅସ୍ରୀକାମର ପୁତ୍ର, ଅସ୍ରୀକାମ ହସଦ୍ୟର ପୁତ୍ର, ହସଦ୍ୟ ହୁନ୍ଦିର ପୁତ୍ର । **୧୬**ଲେବୀୟ ପ୍ରଧାନ ବର୍ଗମଧ୍ୟ ଶବ୍ଦାର ବାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ନରୀକକ ଥିଲେ । **୧୭**ମୀକାର ପୁତ୍ର ମତମୟ ଯିଏକ ସବ୍ଦର ଆସଫର ପୁତ୍ର ଥିଲା, ଯିଏକ ଶମ୍ପିୟର ପୁତ୍ର ବକ୍ରଦୂକିୟ ଓ ଅବଦା ସହତ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ଯିଏକ ଶାଲକର ପୁତ୍ର, ଶାଲକ ଯିଏକ ଯିଦୁଧୂନର

ପୁତ୍ର ଥିଲା । **୧୮**ପବିତ୍ର ନଗରସ୍ତ ଲେବୀୟମାନେ ସର୍ବମୋର 284 ଜଣ ଥିଲେ ।

୧୯ଦୂରପାଳ ଅକକୁର ଟଳମୋନ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ନଗର ଫାଟକର ପ୍ରହର ଥିଲେ, ସେମାନେ 172 ଜଣ ଥିଲେ ।

୨୦କଟ୍ରାୟେଲର ଯାଜକମାନଙ୍କର ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଅବଶୀଷ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ନଗରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦର ସମତିରେ ରହିଲେ । **୨୧**ମନ୍ଦିରର ସେବକମାନେ ଓପଲ ପର୍ବତରେ ବାସ କଲେ । ଆଉ ସୀହ ଓ ରିଷ୍ଟ ମନ୍ଦିରର ସେବକମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ ।

୨୨ଉଦ୍ଧି ଯିରୁଶାଲମରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ନରୀକକ ଥିଲେ । ଉଦ୍ଧି ବାନର ପୁତ୍ର, ବାନ ହଶବ୍ୟର ପୁତ୍ର, ହଶବ୍ୟ ଯିଏକ ମତମୟ ପୁତ୍ର, ମତମୟ ଯିଏକ ମୀକାର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ଉଦ୍ଧି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ସେବା କରୁଥିବା ଗାୟକର ୩ ଆସଫର ବଂଶଧର ଥିଲେ । **୨୩**ରାଜୀ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଗାୟକମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । **୨୪**ଯିହୁଦାର ପୁତ୍ର ସେବହର ବଂଶକାତ ମରେଶବେଲର ପୁତ୍ର ପଥାହୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ରାଜାଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ।

୨୫ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ତ ନଗରରେ ଅର୍ଥାତ୍ କିମ୍ବୁଯାଥର୍ବ ଓ ତହିଁ ନିକଟସ୍ତ ଦୀବୋନ ଓ ତହିଁର ଉପନଗରରେ, ଯିକବ୍ୟେଲ ଓ ତହିଁର ଗ୍ରାମରେ ରହିଲେ । **୨୬**ଯେଶୁଗ୍ୟରେ, ମୋଲାଦାରେ ଓ ବୈଥପେଲଟରେ, **୨୭**ଆଉ ହତସର-ଶୁଯାଲରେ, ବେରଗେବା ଓ ତହିଁର ଉପନଗରରେ ରହିଲେ । **୨୮**ଆଉ ସିକ୍ରିଗରେ, ମକୋନା ଓ ତହିଁର ଉପନଗରରେ ରହିଲେ । **୨୯**ଏନଗରଗ୍ରୋଶରେ, ସର୍ଯ୍ୟରେ ଓ ଯମୁତରେ, **୩୦**ସାନୋହ, ଅଦୁଲମ ଓ ତହିଁର ପାର୍ଶ୍ଵବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରାମରେ, ଲଖିଶ ଓ ତହିଁର କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଅସେକା ଓ ତହିଁର ଗ୍ରାମରେ ବାସ କଲେ । ଏହପର ସେମାନେ ବେରଗେବାଠାରୁ ହିନ୍ଦୋମ ଉପତ୍ୟକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଡ଼ିବି କଲେ ।

୩୧ବିନ୍ୟାମୀନ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟ ଗେବାଠାରୁ ମିକମସ୍ତ ଓ ଅୟରେ, ବୈଥେଲ ଓ ତହିଁର ପାର୍ଶ୍ଵବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକରେ ବାସ କଲେ । **୩୨**ଅନାଧୋତ, ମୋର ଓ ଅନନ୍ତମ୍ଭାରେ, **୩୩**ହାର୍ତ୍ତୋର, ରାମା, ଗିତ୍ୟିମରେ, **୩୪**ହାଦୀଦ, ସଦୋଯିମ, ନଦିଲାଟରେ, **୩୫**ଲୋଦ ଓ ଓନୋ, ଶିଲ୍ଲକାରମାନଙ୍କ ଉପତ୍ୟକାରେ ବାସ କଲେ । **୩୬**ଆଉ ଯିହୁଦାରେ ବାସ କରୁଥିବା କେତେକ ଲେବୀୟ ବିନ୍ୟାମୀନ ସହତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ।

୧୨ ଯାଜକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ

୧୨ ଏହମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟ, ଗଲଟୀୟେଲର ପୁତ୍ର ସରବାଦିଲ ଓ ଯେଶୁଗ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ଆସିଲେ, ସେମାନେ ହେଲେ ସର୍ଯ୍ୟ, ଯିରମିୟ, ଏନ୍ଦ୍ରା, ୨ଅମଶ୍ୟ, ମଲୁକ, ହଟ୍ଟଗ, ୩ଶମିୟ, ରହୁମ, ମରେମୋତ, ୪ଲୋବ, ଗିନ୍ଦୁଥୋପ୍, ଅବ୍ସ୍ତ୍ରୀ, ମୀଯାମୀନ, ମୋୟଦ୍ୟ, ବିଲଗା, ଶମ୍ପିୟ ଓ ଯୋଧ୍ୟାରୀବ, ଯିଦ୍ୟିୟ, ୭ସଞ୍ଚ, ଆମୋକ, ହଲକିୟ, ଯିଦ୍ୟିୟ । ଏମାନେ ଯେଶୁଗ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଭାତ୍ରାଶ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ ।

୫ଲେବୀୟମାନେ ଯଥା: ଯେଶୁ, ବିନ୍ଦୁ, କଦମ୍ବୀୟେଲ, ଶେରେଦିଯ, ଯିହୁଦା ଓ ମଡ଼ନ୍ୟ। ଏହ ମଡ଼ନ୍ୟ ଓ ତହାର ଭାତ୍ରଗଣ ପ୍ରଗ୍ରାହିକ ଗୀତର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ। ୬ସେମାନଙ୍କର ଭାଇ ବକରୁକ୍କୟ ଓ ଉନ୍ନି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମରେ ପ୍ରହର କର୍ମ କଲେ। ୭ସେଶୁ ଯୋଧୁକୀମର ପିତା ଥିଲେ, ଯୋଧୁକୀମ ଜଳଯୁଗୀବର ପିତା ଥିଲେ ଓ ଜଳଯୁଗୀବ ଯୋଧୁଦର ପିତା ଥିଲେ। ୮ସେମାନଙ୍କର ଯୋଧୁଦ ଯୋମାଥନର ପିତା ଥିଲେ ଏବଂ ଯୋମାଥନ, ଯୁଦ୍ଧର ପିତା ଥିଲେ।

୯ସୁଣି ଯୋଧୁକୀମର ସମୟରେ ଏହ ଯାନକଗଣ ସେମାନଙ୍କର ପରବାରବର୍ଗରୁଷକର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ, ଯଥା:

ସର୍ବ ବଂଶର ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ ମର୍ଯ୍ୟ।

ସିରିଯୁ ବଂଶର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ ହନାନ୍ୟ,

୧୩ ଏହ୍ନ ପରବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ ମଶୁଲମ୍।

ଅମର୍ଯ୍ୟ ପରବାରର ଯିହୋହାନନ୍ ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।

୧୪ ମଲ୍ଲକ ପରବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ ଯୋମାଥନ।

ଶବନ୍ୟ ପରବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ ଯୋଷେଷ,

୧୫ ଅଦନ୍, ହାରମ ପରବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।

ହଲ୍କିଯୁ ମରାଯୈତ ପରବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।

୧୬ ଦିଖର୍ଯ୍ୟ ଲଦ୍ବୋ ପରବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ,

ଚିନ୍ମଥୋନ ପରବାରର ମଶୁଲମ୍ ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।

୧୭ ସିନ୍ତ୍ର, ଅଦିଯୁ ପରବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।

ପିଲଟେଯୁ ମିନ୍ୟାମୀନ ଓ ମୋଯିଦ୍ୟ

ପରବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।

୧୮ ଗ୍ରୁଯୁ, ବିଲଗା ପରବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।

ସିହୋନାଥନ ଶମ୍ପିଯୁ ପରବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।

୧୯ ମଡ଼ନ୍ୟ, ଯୋଧୁଗୀବ ପରବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ,

ଉଷି ଯିଦିଯିଯୁ ପରବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।

୨୦ କଲ୍ୟ ସଲ୍ୟ ପରବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।

ଏବର, ଆମୋକ ପରବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ,

୨୧ ହଶବ୍ୟ ହଲ୍କିଯୁ ପରବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।

ନଥନେଲ ଯିଦିଯିଯୁ ପରବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ।

୨୨ଜଳଯୁଗୀବ, ଯୋଧୁଦ ଓ ଯୋହାନନ ଓ ଯଦ୍ୟ ସମୟରେ ଲେବୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ପାରସିକ ଦାଶ୍ୟବଦସର ଅଧିକାର ସମୟରେ ଯାନକମାନେ ପୂର୍ବପୂରୁଷ ଗୃହର ମୁଖ୍ୟ ରୂପେ ବଂଶବଳିରେ ଲିଖିତ ହେଲେ। ୨୩ଲେବୀ ବଂଶକାତ ପିତୃବଂଶ ପ୍ରଧାନମାନଙ୍କ ନାମ ଜଳଯୁଗୀବର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଂଶାବଳି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହେଲା। ୨୪ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନଗଣ, ହଶବ୍ୟ, ଶେରେଦିଯ ଓ କଦମ୍ବୀୟେଲର ପୁତ୍ର ଯେଶୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ର ଭାତ୍ରଗଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଦାଉଦଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଦଳଦଳ ହୋଇ ପ୍ରଗ୍ରାହ ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ।

୨୫ମଡ଼ନ୍ୟ ଓ ବକରୁକ୍କୟ ଓବଦ୍ୟ, ମଶୁଲମ୍, ଟଳମୋନ, ଅକୁର ଦ୍ୱାରା ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ନିକଟଭାବୀ ଉତ୍ସର୍ଗ ଗୃହ ଦଳଦଳ ପ୍ରହର କର୍ମ କଲେ। ୨୬ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯୋଶାଦକର

ପୁତ୍ର ଯେଶୁର ପୁତ୍ର, ଯୋଧୁକୀମ ସମୟରେ, ଆଉ ଯାନକମାନ ନିହମିଯୁ ଓ ଯାନକ ଏହ୍ନ ଓ ଲିପିକାର ସମୟରେ ଥିଲେ।

ଯିରୁଶାଲମ ପ୍ରାଚୀର ସମର୍ପଣ

୨୭ସହାପରେ ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରାଚୀର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଗିନ, ନେବଲ ଓ ବାଣୀ ବଜାଇ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ଗାନ ସହିତ ଆନନ୍ଦରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆଣିବା ନମନେ ସେମାନଙ୍କ ସବୁ ଶ୍ଵାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଦେଶଣ କଲେ।

୨୮-୨୯ଗାୟକମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶରୁ ଓ ନିଷ୍ଠାପାତ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ଗ୍ରାମରୁ ଆସିଲେ। ବୈଥ-ଗିଲଗଲରୁ ଆଉ ଗେବା ଓ ଅସ୍ତ୍ରାବତ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ। କାରଣ ଗାୟକମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରାମ ବସାଇ ଥିଲେ।

୩୦ଯାନକମାନେ ଲେବୀୟମାନେ ନନ ନନକୁ ସ୍ଥିତ କଲେ। ଆଉ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଦ୍ୱାରପଦ୍ମ ଓ ପ୍ରାଚୀର ଶୁଣି କଲେ।

୩୧ସହାପରେ ମୁଁ ଯିହୁଦାର ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଚୀର ଉପରକୁ ଆଣିଲା। ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ସକୀର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ବୁଲ ମହାଦଳ ନିପୁଣ କଲା। ତହିଁରେ ଏକଦଳ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵର ପ୍ରାଚୀର ଉପରଦେଇ ଖତଦ୍ୱରା ଆତକୁ ଗଲେ।

୩୨ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ହୋଶିଯୁ ଓ ଯିହୁଦାର ଅଧିପତି ବର୍ଗରେ ଅଶ୍ରେକ, ୩୩ଆଉ ଅସର୍ଯ୍ୟ, ଏହ୍ନ ଓ ମଶୁଲମ୍,

୩୪ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ ଓ ଶମ୍ପିଯୁ ଓ ଯିରମିଯୁ।

୩୫କେତେକ ଯାନକ ଭୁରୀ ନେଇ ଗଲେ। ଯିଏଶି, ଯୋମାଥନଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଯିଏକ ଶମ୍ପିଯୁର ପୁତ୍ର, ଯିଏକ ମଡ଼ନ୍ୟଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଯିଏକ ମିଶାଯୁଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଯିଏକ ସବୁରଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଯିଏକ ଆସନ୍ଦକର ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଶମ୍ପିଯୁ, ଅସରେଲ, ମିଲଲୟ, ଗିଲଲୟ, ମାୟିଯୁ, ନଥନେଲ, ଯିହୁଦା ଓ ହନାନୀ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଏହ ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବକ ଦାଉଦ ନିକଟରୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବାଦ୍ୟ ଯତ୍ନ ସହିତ ଗଲେ। ଲେଖକ ଏହ୍ନ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଗଲେ। ୩୬ତାହାର ଭାତ୍ରଗଣ ଶମ୍ପିଯୁ

ଓ ଅସରେଲ, ମିଲଲୟ, ଗିଲଲୟ, ମାୟିଯୁ, ନଥନେଲ ଓ ଯିହୁଦା, ହନାନୀ। ଏହ ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ ଦାଉଦଙ୍କର ନିରୂପିତ ନାନା ବାଦ୍ୟଯତ୍ନ ନେଇ ଗମନ କଲେ।

ଲିପିକାର ଏହ୍ନ ସେମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଗୁଲିଲେ। ୩୭ସେମାନେ ଝର ଫାଟକ ନିକଟରେ ହେଲାପରେ ନନ ନନ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ର ସଲଖ ପଥରେ ଦାଉଦଙ୍କରର ପାହର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ଦଳର ଗୃହ ଉପରେ ଦେଇ ପୁର୍ବ ଆଡ଼େ ଜଳଦ୍ୱାରା ଆଡ଼େ ଗଲେ।

୩୮ତାପରେ ଅନ୍ୟ ଦଳ ଧନ୍ୟବାଦ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଗଲେ। ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଶ୍ରେକ ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଦେଇ ଭୁନ୍ଦୁର ଦୁର୍ଗଦେଇ ପ୍ରସ୍ତୁ ପ୍ରାଚୀର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲୁ। ୩୯ଆଉ ଜପ୍ରେୟିମ ଦ୍ୱାର ଓ ପୁରାତନ ଦ୍ୱାର ଓ ମହାନେଲ ଦୁର୍ଗ ଓ ହମ୍ୟ ଦୁର୍ଗ ଦେଇ ମେଷଦ୍ୱାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲୁ। ଆଉ ସେମାନେ

ପ୍ରହରୀ ଦ୍ୱାରରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ । 40 ବୁଲ ଦଳ
ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଗଟା କରୁଥିଲେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ମନ୍ଦିରରେ ଛିଡ଼ାହେଲେ । ଅର୍ଦ୍ଧକ ପଦାଧିକାରୀ ସହତ ମୁଁ
ମଧ୍ୟ ସେପର କଲି । 41 ଲକ୍ଷ୍ମୀମ, ମାସେୟ, ମିଣ୍ୟାମୀନ,
ମୀଖୀୟ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ଏକିଯୁ, ଜିଖରୟ, ହନମିଯୁ, ଆଦି ଯାଦକଗଣ
ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମ ଯେଉଁମାନେ ତୁରି ବାଦନ କରୁଥିଲେ ।
42 ଆଉ ମାସେୟ, ଗମଯିଯୁ, ଲକ୍ଷ୍ମୀସର, ଉଷି, ଯିହୋହାନନ,
ମଲକିଯୁ, ଏଲମ୍ ଓ ଏଷର ସମସ୍ତେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ ।

ସେତେବେଳେ ଗାୟକମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଯିଷ୍ଟହୃଦୟ, ଗାନ କଲେ । 43ପୁଣି ସେହି ଦିନ ଲୋକମାନେ ମହାବଳିଦାନ କରି ଆନନ୍ଦ କଲେ । କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ମହା ଆନନ୍ଦରେ ଆନନ୍ଦିତ କରିଥିଲେ । ଆଉ ସ୍ମୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଓ ବାଲକ ବାଲକାଗଣ ଆନନ୍ଦ କଲେ । ଉହିଁରେ ଯିରୁଣାଳମର ଆନନ୍ଦ ଧୂମ ଅନେକ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଣାଘଲା ।

୪୭ ତେଣୁ ସରୁକାବିଲ ଓ ନିହମିଯୁଙ୍କ ସମୟରେ ସମ୍ପ୍ରଦୟରେ ଉପହାରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତିଦିନର ପ୍ରୟୋଜନ ଅନୁସାରେ ଗାୟକମାନଙ୍କର ଓ ଦୂରପାଳମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଦେଲେ । ଆଉ ଲୋକମାନେ ଲେବୀୟୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଉପହାରଗୁଡ଼ିକ ସମର୍ପଣ କଲେ ଓ ଲେବୀୟୁମାନେ ହାରୋଣ ବଂଶଧରଣା ନିମନ୍ତେ ଉପହାରଗୁଡ଼ିକ ସମର୍ପଣ କଲେ ।

ମହାମିଥ୍ୟକୁର ଶେଷ ମିର୍ଦ୍ଦେଖ

୧୩ ସେହିଦନ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ
ମୋଶାଙ୍କ ପୁସ୍ତକରୁ ପାଠ କଲେ । ପୁଣି ତହୁଁ
ମଧ୍ୟରେ ଲିଖିତ ଏହି କଥା ମିଳିଲା, ଯେ ଅଞ୍ଚଳୀୟ ଓ
ମୋୟବୀୟ ଲୋକ କେବେ ପରମେଘରଙ୍କ ସହରେ ପ୍ରଦେଶ
କରିବେ ନାହିଁ । ୨କାରଣ ସେମାନେ ଅନ୍ତର୍ଜଳ ନେଇ ଉତ୍ତାପ୍ନେତ୍ର
ସମ୍ବାଦଗଣଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତାପ୍ନେତ୍ରମାନଙ୍କୁ
ଅଭିଶାପ ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ବିଳିଯୁମକୁ ପାଉଣା
ଦେଲେ । ତଥାପି ଆସମାନଙ୍କ ପରମେଘର ସେହି ଅଭିଶାପକୁ
ଆଶୀର୍ବାଦରେ ପରିଣତ କଲେ । ୩ସେତେବେଳେ ସେମାନେ
ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶୁଣି ଉତ୍ତାପ୍ନେତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ସମଗ୍ର ମିଶ୍ରିତ
ନନ୍ଦାକୁ ପଥକ କଲେ ।

୪ଥୁ ପୂର୍ବରୁ ଆମିମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରପ୍ଲଟ
କୋଠରୀ ସବୁର ଦୟିତ୍ତ ଲଜ୍ଜାଶୀରକୁ ଦିଆଗଲା । ଲଜ୍ଜାଶୀର
ଯାନକ ଟେଷିଯୁର କୁଣ୍ଡମୁଁ ଥିଲା । ୫ତେଣୁ ସେ ତାକୁ ଏକ
ବତ କୋଠରୀ ଦେଲା । ସେହି କୋଠରୀରୁ ପୂର୍ବେ ଲୋକମାନେ
ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଶସ୍ତ୍ର ନେବେଦ୍ୟ, ସ୍ଥଗନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସାମଗ୍ରୀ, ଲେବୀୟ ଓ ଗାୟକ ଓ ଦ୍ୱାରପାଳମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
ଶସ୍ତ୍ର, ଦ୍ୱାକ୍ଷାରସ ଓ ତେଳିର ଦଶମାଶ, ଆଉ ଯାନକମାନଙ୍କ
ନିମନ୍ତେ ଉପହାର ରଖିବାରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଲା ।

ମୁଁ ଏସବୁ ସମୟରେ ଯିରୁଗାଲମରେ ନଥଳି, କାରଣ ବାବିଲର ଅର୍ତ୍ତକ୍ଷେତ୍ର ରଜାର ଅଧିକାରର ବଢ଼ିଗି ବର୍ଷରେ ମୁଁ ରଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲି ଓ କେତେକ ଦିନ ପରେ ରଜାଙ୍କୁ ବିଦାୟ ମାରିଲି । ୭ ଏହାପରେ ମୁଁ ଯିରୁଗାଲମକୁ ଫେର ଆସିଲି ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାପୁଣୀର, ଶୋବିଯୁ ନମନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରାଞ୍ଚଣରେ ଏକ କୋଠରୀ ପ୍ରସ୍ଥତ କରି ଯେଉଁ ମଯକର୍ମ କରିଥିଲା ତାହା ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲି । ୮ ଏହା ମୋଡେ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ କଲା, ଏଣୁ ମୁଁ ସେହି କୋଠରୀର ଶୋବିଯର ସମସ୍ତ ଗୁହ ପାମଣ୍ଡଳୀ ବାହାର କରି ପକାଇ ଦେଲି । ୯ ଏହାପରେ ମୁଁ ଆଜିକା କରିବାର, ସେମାନେ କୋଠରୀସବୁକୁ ଶୁଣିକଲେ । ତେବେ ମୁଁ ସେଠାକୁ ପୁନର୍ବାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର ପାତ୍ରାଦି ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ନୈବେଦ୍ୟ ଓ କ୍ଷେତ୍ର ଆଣିଲି ।

10ମୁଁ ଦିଆଯାଇ ପାଇଲି ଯେ, ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଥାଣା
ତାଙ୍କ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ ଲେବୀୟମାନେ ଓ ଗାୟକମାନେ
ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦିରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ
ନିଜ ଭୂମିକୁ ଫେର ଯାଇଥିଲେ । **11**ତେଣୁ ମୁଁ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ
ପରିଗଲି, “କାହିଁକି ଭୁମେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଅବହୋଲା
କଲା?” ଏ ବିଷୟରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଘୁଷୁଡ଼ିକ୍ କଲା ।
ତାପରେ ମୁଁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ
ସେମାନଙ୍କର ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିମ୍ନକିଣି କଲା । **12**ତେଣୁ ସମଗ୍ର
ଯିହୁଦା ଶୟେର ଓ ନୃତ୍ୟ ଦ୍ରାଶ୍ଵରସର ଓ ତେଳିର ଏକ
ଦରମାଧର ଉଣ୍ଣାଇ ଆଣିଲେ ।

୧୩ତହିଁରେ ମୁଁ ଶେଳମିୟ ପାଦକକୁ ଓ ଲେଖକ
ସାଦୋକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପଦାୟକୁ ଭଣ୍ଟାର
ସମୂହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କଲା । ଏବଂ ସକଳର ପୁତ୍ର ହନାନ,
ମତିନୟର ପୁତ୍ର ସକଳର ସେମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟନରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲେ । ଏଣୁ ଆପଣା
ଧ୍ୟନମଣଙ୍କ ବିନନ୍ଦନ କରିବାର ଜାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଦେଲା ।

14ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ଏ ବିଷୟରେ ମୋତେ
ସୁଗଣ କର। ଆଉ ମୁଁ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ ଓ
ତହିଁର ବିଷୟ ପାଳନୀୟ ବିଷୟ ନିମନ୍ତେ ଯାହା କରିଅଛି
ମୋର କବ୍ର ସେହି ସକର୍ମ ସବ ଲିଙ୍ଗର ଦିଅ ।

୧୫ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ ଯିନ୍ଦବା ମଧ୍ୟରେ କେତେକ
ଲୋକଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାମ ଦିନରେ ପ୍ରାକ୍ତାୟତ୍ର ଦଳିବାର ଓ ବିଭା
ତିତରବୁ ଆଣିବାର ଓ ଗଧର୍ତ୍ତ ଉପରେ ବୋଣେଇ କରିବାର
ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵାମ ଦିନରେ ପ୍ରାକ୍ତାରସ, ପ୍ରାକ୍ତାଫଳ ଓ ଷମ୍ଭବିତମେଳ
ଓ ସର୍ବପ୍ରକାର ବୋଇ ଯିନୁଶାଲମକୁ ଆଣିବାର ଦେଖିଲା ।
ତେଣୁ ବିଶ୍ଵାମ ଦିନରେ କୌଣସି ଖାଦ୍ୟ ବିକ୍ରିପୂ ନ କରିବାକୁ
ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ରକର୍ତ୍ତା କଲି ।

16ସେହି ନଗରରେ ସୋରୀୟ ଲୋକେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ମସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଅନ୍ୟ ବହୁତ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ବିଶ୍ଵାମ ଦିନରେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ଯିରୁଗାଲମରେ ଦିକ୍ଷାୟ କଲେ । **17**ଏଥୁପାଇଁ ମୁଁ ଯିହୁଦାର କୁଳୀନ ନାଗରକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରି କର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ଭୁମେମାନେ ବିଶ୍ଵାମ ଦିନ ଅପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ କୁକର୍ମ କରୁଅଛ? **18**ଭୁମେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ କ’ଣ ଏପର ବ୍ୟବହାର କରି ନଥିଲେ । ଆଉ ତହିଁ ସକାମୁ ଆୟମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର କି ଆୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଏହି ନଗର ଉପରେ ଏହି ସବୁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇ ନାହାନ୍ତି? ତଥାପି ଭୁମେମାନେ ବିଶ୍ଵାମଦିନ ଅପବିତ୍ର କରି ଲଗ୍ନାୟେଲ ଉପରକୁ କୋପ ଆଖୁଅଛି ।”

19ଏହାପରେ ବିଶ୍ଵାମବାର ପୂର୍ବରୁ ଯିରୁଗାଲମରେ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ତର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ମୁଁ କବାଟସବୁ ବନ୍ଦ କଶବାକୁ ପ୍ରହରୀକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲି ଆହୁରି ବିଶ୍ଵାମବାର ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଶେଳିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା । ପୁଣି ବିଶ୍ଵାମଦିନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୋଝ ବୋହବାରୁ ଦିରତ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରାନଙ୍କରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲା ।

20ତହିଁରେ ବଣିକମାନେ ଓ ସର୍ବପ୍ରକାର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଦିକ୍ଷାୟକାରୀମାନେ ଥରେ ବା ଦୁଇଥର ଯିରୁଗାଲମ ବାହାରେ ରାତ୍ରି ଶୈପଣ କଲେ । **21**ତାପରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସତକ୍ କଲ ଏବଂ କହିଲି, “ଭୁମେମାନେ କାହିଁକି ପ୍ରାଚୀର ନିକଟରେ ରାତ୍ରି ଯାପନ କରୁଅଛ? ଭୁମେମାନେ ଆଉଥରେ ଏପରି କଲେ ମୁଁ ଭୁମେମାନଙ୍କୁ ଧରିବି ।” ସେହି ସମୟବିଧ ସେମାନେ ଆଉ ବିଶ୍ଵାମବାରରେ ଆସିଲେ ନାହିଁ ।

22ଏହାପରେ ମୁଁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାମଦିନ ପବିତ୍ର କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିନ ନିନକୁ ଶୁଣି କଶବାକୁ ଓ ଆସି ଦାରସବୁ ଜଗିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲି ।

ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋ ପକ୍ଷରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ଵରଣ କର ଓ ଆପଣା ଶୁଣତ ପ୍ରେମରେ ମୋତେ ରକ୍ଷା କର ।

23ସେହି ସମୟରେ ଯେଉଁ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଅସଦୋଦ, ଅମ୍ବୋନ ଓ ମୋଯୁଦ ଦେଶୀୟ ସ୍ଥିମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ,

ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଦେଖିଲି । **24**ସେମାନଙ୍କ ବାଲକମାନେ ଅଧେ ଅସଦୋଦୀୟ ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠିର ଭାଷା ଅନୁସାରେ କଥା କହିଲେ । **25**ତେଣୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହି ବାଦାନୁବାଦ କଲି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କଲି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବାରି ମଧ୍ୟ ଉପ୍ରାଚିନ କଲି ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଇଲି, “ଭୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର କନ୍ୟା ଦିଅନାହିଁ ଏବଂ କିମ୍ବା ଆପଣା ପୁତ୍ର ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ କନ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ । **26**ଲଗ୍ନାୟେଲର ରାଜୀ ଗଲୋମନ କ’ଣ ଏପର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାପ କରି ନ ଥିଲେ? ଅନେକ ରାଶୁ ବା ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କପର ରାଜୀ କେହି ନ ଥିଲେ ଓ ସେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରିୟମାତ୍ର ଥିଲେ । ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ରାଜୀ କଲେ । ତଥାପି ଦିଦେଶୀୟ ସ୍ଥିମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ମହାପାପ କରିବୁ?”

27ମହାଯାଦକ ଲଜ୍ଜାୟାବିର ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନଶେ ପୁତ୍ର ହାଗୋଣୀୟ ସନ୍ଦରଳେଟ କ୍ଲାନ୍ ଥିଲା । ମୁଁ ସେହି ଲୋକଙ୍କୁ ମୋତୀରୁ ରୂପିବା ପାଇଁ ବାଧ କରିଥିଲି ।

28ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ଵର, ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵରଣ କର । ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଯାନକପଦକୁ ଆଉ ଯାନକ ପଦରେ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ନିଯୁମକୁ କଲଙ୍କିତ କରିଛନ । **30**ଏହାରୁପେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶୀୟ ସମସ୍ତକୁଠାର ପରିଷ୍କାର କଲି ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଯାନକମାନଙ୍କର ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ବାର୍ଯ୍ୟ ନିରୂପଣ କଲି । **31**ନରୁଗିର ସମୟରେ କାଠ ଓ ପ୍ରଥମନାତ ଫଳର ଉପହାର ନିମନ୍ତେ ଲୋକ ନିଯୁକ୍ତ କଲି ।

ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ଵର ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ମୋତେ ସ୍ଵରଣ କର ।

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/acrasianfontpack.html>